

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3To/1/2023
Identifikačné číslo spisu: 9522100203
Dátum vydania rozhodnutia: 12.03.2025
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2025:9522100203.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kostolanskej a členov senátu JUDr. Petra Kaňu a JUDr. Jozefa Šutku na verejnom zasadnutí konanom 12. marca 2025 v Bratislave, v trestnej veci obžalovanej PaedDr. X. A. a spol., pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona účinného do 5. augusta 2024, o odvolaní prokurátora Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obžalovaných PaedDr. X. A. a JUDr. D. M., MBA proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 28. októbra 2022, sp. zn. 2T/7/2022, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku rozsudok Špecializovaného trestného súdu z 28. októbra 2022, sp. zn. 2T/7/2022 s a z r u š u j e v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku

obžalované:

1/ PaedDr. X. A. nar. X. H. XXXX v U., trvale bytom U. XX, U.

2/ JUDr. D.Z., MBA nar. XX. H. XXXX v T., trvale bytom R. X, U.

sa podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku

o s l o b o d z u j ú

spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 23. júna 2022, sp. zn. VII/3 Gv 112/21/1000-18, podľa ktorej sa mali obžalované dopustiť zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona účinného do 5. augusta 2024 na tom skutkovom základe, že:

v bode 1/

obvinená JUDr. D. M., MBA ako vtedajšia riaditeľka odboru právnych služieb Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky v presne nezistený deň v presne nezistenom čase na jeseň roku 2018, potom ako mal po svojej rezignácii na post prezidenta finančnej správy 19. septembra 2018 Ing. A. Z. (ktorého vec je vedená v samostatnom trestnom konaní a o vine, ktorého doposiaľ právoplatne

rozhodnuté nebolo) požiadať na doposiaľ nezistenom mieste v Bratislave Ing. PhDr. J. Y. (ktorého vec je vedená v samostatnom trestnom konaní a o vine, ktorého doposiaľ právoplatne rozhodnuté nebolo) vtedajšieho majiteľa spoločnosti G. s. r. o., so sídlom Y. E. X/B, XXX XX U., IČO: XX XXX XXX, v súvislosti so svojim odchodom z pozície prezidenta finančnej správy, o úplatok „odmenu“ pre vybraných zamestnancov finančnej správy za ich podporu pri kontrahovaní a úspešnej implementácii projektov od spoločnosti G. s. r. o. pre finančnú správu, ktorých ďalší rozvoj bol predpokladaný, a to tak, že mu na žltom papieriku odovzdal návrh s uvedením sumy a mena konkrétneho zamestnanca finančnej správy, tento návrh mal v krátkom čase Ing. PhDr. J. Y. aj odsúhlasiť a následne za týmto účelom mal v presne nezistený deň odovzdať Ing. A. Z. v byte v N. parku na D. Q. v U., v hotovosti vo väčšej obálke sumu minimálne vo výške 150.000 eur, z ktorej bola určená pre obvinenú JUDr. D. M., MBA „odmena“ vo výške 30.000 eur, ktorá najskôr ako právnik na odbore právnych služieb resp. oddelení právnych služieb a od 16. júla 2016 ako riaditeľka odboru právnych služieb bola zodpovedná za právny súlad zmlúv spoločnosti G. s. r. o. s právnymi smernicami finančnej správy a priamo ovplyvňovala ako rýchlo budú zmluvy, resp. dodatky so spoločnosťou G. s. r. o. podpísané, prijala v hotovosti bez akéhokoľvek právneho nároku a dôvodu sumu 30.000 eur v byte v N. R. na D. Q. v U., ktorý v tom čase užíval Ing. A. Z., tým spôsobom, že potom ako Ing. A. Z. pozval JUDr. D. M., MBA na stretnutie v predmetnom byte v N. R., kde vzhľadom na ich blízky vzťah bežne chodievala, na ktoré aj obvinená JUDr. D. M., MBA prišla, pričom na konci stretnutia, keď obvinená JUDr. D. M., MBA odchádzala jej Ing. A. Z. odovzdal v hotovosti v menšej bielej obálke sumu 30.000 eur a poďakoval za spoluprácu a následne si obvinená JUDr. D. M., MBA vložila túto obálku do kabelky a odišla zo stretnutia,

v bode 2/

obvinená PaedDr. X. A. ako vtedajšia generálna riaditeľka sekcie ekonomiky v presne nezistený deň v presne nezistenom čase na jeseň roku 2018,

potom ako mal po svojej rezignácii na post prezidenta finančnej správy 19. septembra 2018 Ing. A. Z. (ktorého vec je vedená v samostatnom trestnom konaní a o vine, ktorého doposiaľ právoplatne rozhodnuté nebolo) požiadať na doposiaľ nezistenom mieste v Bratislave Ing. PhDr. J. Y. (ktorého vec je vedená v samostatnom trestnom konaní a o vine, ktorého doposiaľ právoplatne rozhodnuté nebolo) vtedajšieho majiteľa spoločnosti G. s. r. o., so sídlom Y. E. X/B, XXX XX U., IČO: XX XXX XXX, v súvislosti so svojim odchodom z pozície prezidenta finančnej správy, o úplatok „odmenu“ pre vybraných zamestnancov finančnej správy za ich podporu pri kontrahovaní a úspešnej implementácii projektov od spoločnosti G. s. r. o. pre finančnú správu, ktorých ďalší rozvoj bol predpokladaný, a to tak, že mu na žltom papieriku odovzdal návrh s uvedením sumy a mena konkrétneho zamestnanca finančnej správy, tento návrh mal v krátkom čase Ing. PhDr. J. Y. aj odsúhlasiť a následne za týmto účelom mal v presne nezistený deň odovzdať Ing. A. Z. v byte v N. R. na D. Q. v U., v hotovosti vo väčšej obálke sumu minimálne vo výške 150.000 eur, z ktorej bola určená pre obvinenú PaedDr. X. A. „odmena“ vo výške 20.000 eur, pričom ako riaditeľka odboru centrálného obstarávania a nákupu finančnej správy bola jednou zo štyroch riadiacich pracovníkov (manažérov), ktorí podpísali „Odôvodnenie výnimky zo zákona o verejnom obstarávaní“ pred podpisom prvej Rámcovej zmluvy so spoločnosťou G. s. r. o. a svojim podpisom odsúhlasovala na košielkach k jednotlivým zmluvám, resp. dodatkom so spoločnosťou G. s. r. o. ich súlad s výnimkou zo zákona o verejnom obstarávaní a od roku 2016, kedy sa stala generálnou riaditeľkou sekcie ekonomiky finančnej správy, kde okrem týchto kompetencií mala už aj kompetenciu rozhodovať o rýchlosti a termínoch úhrad faktúr spoločnosti G. s. r. o.,

prijala v hotovosti bez akéhokoľvek právneho nároku a dôvodu sumu 20.000 eur, tým spôsobom, že na stretnutí v kancelárii prezidenta finančnej správy na J. XX v U. jej Ing. A. Z. odovzdal v menšej bielej obálke uvedenú hotovosť a poďakoval jej za dobrú spoluprácu, pričom obvinená PaedDr. X. A. obálku prijala, poďakovala a odložila si ju do kabelky alebo pracovnej tašky a odišla zo stretnutia,

pretože nebolo dokázané, že skutky spáchali obžalované.

II. Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z a m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu (ďalej len „súd I. stupňa“) z 28. októbra 2022, sp. zn. 2T/7/2022, boli obžalované PaedDr. X. A. a JUDr. D. M., MBA (ďalej tiež „obžalované“) uznané za vinné zo spáchania zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona účinného do 5. augusta 2024 (ďalej len „Trestný zákon“) na tom skutkovom základe, že:

v bode 1/

JUDr. D. M., MBA ako vtedajšia riaditeľka odboru právnych služieb Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky v presne nezistený deň v presne nezistenom čase na jeseň roku 2018, potom ako mal po svojej rezignácii na post prezidenta finančnej správy 19. septembra 2018 Ing. A. Z. (ktorého vec je vedená v samostatnom trestnom konaní a o vine, ktorého doposiaľ právoplatne rozhodnuté nebolo) požiadať na doposiaľ nezistenom mieste v Bratislave Ing. PhDr. J. Y. (ktorého vec je vedená v samostatnom trestnom konaní a o vine, ktorého doposiaľ právoplatne rozhodnuté nebolo) vtedajšieho majiteľa spoločnosti G. s. r. o., so sídlom Y. E. X/B, XXX XX, U., IČO: XX XXX XXX, v súvislosti so svojim odchodom z pozície prezidenta finančnej správy, o úplatok „odmenu“ pre vybraných zamestnancov finančnej správy za ich podporu pri kontrahovaní a úspešnej implementácii projektov od spoločnosti G. s. r. o. pre finančnú správu, ktorých ďalší rozvoj bol predpokladaný, a to tak, že mu na žltom papieriku odovzdal návrh s uvedením sumy a mena konkrétneho zamestnanca finančnej správy, tento návrh mal v krátkom čase Ing. PhDr. J. Y. aj odsúhlasiť a následne za týmto účelom mal v presne nezistený deň odovzdať Ing. A. Z. v byte v N. R. na D. Q. v U., v hotovosti vo väčšej obálke sumu minimálne vo výške 150.000 eur, z ktorej bola určená pre JUDr. D. M., MBA „odmena“ vo výške 30.000 eur, ktorá najskôr ako právnik na odbore právnych služieb resp. oddelení právnych služieb a od 16. júla 2016 ako riaditeľka odboru právnych služieb bola zodpovedná za právny súlad zmlúv spoločnosti G. s. r. o. s právnymi smernicami finančnej správy a priamo ovplyvňovala ako rýchlo budú zmluvy, resp. dodatky so spoločnosťou G. s. r. o. podpísané, prijala v hotovosti bez akéhokoľvek právneho nároku a dôvodu sumu 30.000 eur v byte v N. R. na D. Q. v U., ktorý v tom čase užíval Ing. A. Z., tým spôsobom, že potom ako Ing. A. Z. pozval JUDr. D. M., MBA na stretnutie v predmetnom byte v N. R., kde vzhľadom na ich blízky vzťah bežne chodievala, na ktoré aj JUDr. D. M., MBA prišla, pričom na konci stretnutia, keď H. D. M., MBA odchádzala jej Ing. A. Z. odovzdal v hotovosti v menšej bielej obálke sumu 30.000 eur a poďakoval za spoluprácu a následne si JUDr. D. M., MBA vložila túto obálku do kabelky a odišla zo stretnutia,

v bode 2/

PaedDr. X. A. ako vtedajšia generálna riaditeľka sekcie ekonomiky v presne nezistený deň v presne nezistenom čase na jeseň roku 2018, potom ako mal po svojej rezignácii na post prezidenta finančnej správy 19. septembra 2018 Ing. A. Z. (ktorého vec je vedená v samostatnom trestnom konaní a o vine, ktorého doposiaľ právoplatne rozhodnuté nebolo) požiadať na doposiaľ nezistenom mieste v Bratislave Ing. PhDr. J. Y. (ktorého vec je vedená v samostatnom trestnom konaní a o vine, ktorého doposiaľ právoplatne rozhodnuté nebolo) vtedajšieho majiteľa spoločnosti G. s. r. o., so sídlom Y. E. X/B, XXX XX, U., IČO: XX XXX XXX, v súvislosti so svojim odchodom z pozície prezidenta finančnej správy, o úplatok „odmenu“ pre vybraných zamestnancov finančnej správy za ich podporu pri kontrahovaní a úspešnej implementácii projektov od spoločnosti G. s. r. o. pre finančnú správu, ktorých ďalší rozvoj bol predpokladaný, a to tak, že mu na žltom papieriku odovzdal návrh s uvedením sumy a mena konkrétneho zamestnanca finančnej správy, tento návrh mal v krátkom čase Ing. PhDr. J. Y. aj odsúhlasiť a následne za týmto účelom mal v presne nezistený deň odovzdať Ing. A. Z. v byte v N. R. na D. Q. v U., v hotovosti vo väčšej obálke sumu minimálne vo výške 150.000 eur, z ktorej bola určená pre PaedDr. X. A. „odmena“ vo výške 20.000 eur, pričom ako riaditeľka odboru centrálného obstarávania a nákupu finančnej správy bola jednou zo štyroch riadiacich pracovníkov (manažérov), ktorí podpísali „Odôvodnenie výnimky zo

zákona o verejnom obstarávaní" pred podpisom prvej Rámcovej zmluvy so spoločnosťou G. s. r. o. a svojim podpisom odsúhlasovala na košielkach k jednotlivým zmluvám, resp. dodatkom so spoločnosťou G. s. r. o. ich súlad s výnimkou so zákona o verejnom obstarávaní a od roku 2016, kedy sa stala generálnou riaditeľkou sekcie ekonomiky finančnej správy, kde okrem týchto kompetencií mala už aj kompetenciu rozhodovať o rýchlosti a termínoch úhrad faktúr spoločnosti G. s. r. o., prijala v hotovosti bez akéhokoľvek právneho nároku a dôvodu sumu 20.000 eur, tým spôsobom, že na stretnutí v kancelárii prezidenta finančnej správy na J. XX v U. jej Ing. A. Z. odovzdal v menšej bielej obálke uvedenú hotovosť a poďakoval jej za dobrú spoluprácu, pričom PaedDr. X. A. obálku prijala, poďakovala a odložila si ju do kabelky alebo pracovnej tašky a odišla zo stretnutia.

Za to obžalovanej JUDr. D. M., MBA súd I. stupňa uložil podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona s prihladnutím na § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorého výkon podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmieniene odložil a uložil probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe, ktorú podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona určil na 5 rokov. Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. h) Trestného zákona uložil obžalovanej povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom, alebo iným odborníkom, programu sociálneho výcviku so zameraním na protikorupčné správanie. Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona obžalovanej uložil peňažný trest vo výške 45.000 eur a podľa § 57 ods. 3 Trestného zákon ustanovil pre prípad, že by bol jeho výkon úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Zároveň jej podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil trest zákazu činnosti výkonu funkcie v ktoromkoľvek subjekte verejnej správy na 5 rokov.

Obžalovanej PaedDr. X. A. uložil súd I. stupňa podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona s prihladnutím na § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorého výkon podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmieniene odložil a uložil probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe, ktorú podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona ustanovil na 5 rokov. Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona uložil obžalovanej povinnosť spočívajúcu v účasti na hlavných pojednávaniach, až do ich skončenia, v piatich trestných konaniach vedených za trestný čin prijímania úplatku podľa § 329 Trestného zákona. Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona uložil obžalovanej peňažný trest vo výške 30.000 eur a podľa § 57 ods. 3 Trestného zákon ustanovil pre prípad, že by bol jeho výkon úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody na 18 mesiacov. Zároveň jej podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil trest zákazu činnosti výkonu funkcie v ktoromkoľvek subjekte verejnej správy na 5 rokov.

Proti rozsudku súdu I. stupňa podali odvolania prokurátor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“) v neprospech obžalovaných PaedDr. X. A. a JUDr. D. M., MBA s poukazom na § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku čo do výroku o uložených trestoch odňatia slobody a spôsobu ich výkonu, a obžalované PaedDr. X. A. a JUDr. D. M., MBA proti všetkým výrokom rozsudku, ako aj proti konaniu, ktoré im predchádzalo.

Prokurátor v odôvodnení svojho odvolania z 2. novembra 2022 uviedol, že uloženie podmienieneho trestu odňatia slobody obom obžalovaným nepovažuje za zákonné a správne, pretože neboli uložené v súlade s ustanovením § 34 Trestného zákona a preto sú neprimerane mierne, najmä s poukazom na charakter stíhaných skutkov, ich závažnosť a spoločenskú škodlivosť. Za primerané vzhľadom na závažnosť skutku, jeho následok a osoby obžalovaných, považuje uloženie trestu odňatia slobody v dolnej polovici zákonom upravenej trestnej sadzby s ich zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Navrhol preto Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „odvolací súd“ alebo „najvyšší súd“), aby na podklade jeho odvolania rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 písm. e), ods. 3 Trestného poriadku vo výrokoch o trestoch uložených obom obžalovaným s poukazom na zásadu nedeliteľnosti výroku o treste zrušil, a sám rozhodol podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku tak, že im uloží nepodmieničné tresty odňatia slobody so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, súčasne im uloží rovnaké peňažné tresty spolu s náhradnými trestami odňatia slobody a trestami zákazu

činnosti, ako ich uložil súd I. stupňa.

Obžalovaná JUDr. D. M., MBA sa k odvolaniu prokurátora vyjadrila prostredníctvom obhajcu JUDr. Martina Janáča, advokáta v Bratislave, v podaní doručenom súdu I. stupňa 11. novembra 2022, v ktorom uviedla, že skutok uvedený v bode 1/ sa nestal, nespáchala ho. Zároveň má za to, že navrhovanie nepodmienečného trestu odňatia slobody nikdy netrestanej a bezúhonnej osobe s prevahou poľahčujúcich okolností s absenciou priťažujúcich okolností, pri údajnom prijatí nevyžiadaného úplatku, po viac ako 4 rokoch od údajného protiprávneho konania, je prepínanie trestnoprávnej represie. Samotná medializácia prípadu nemôže byť dôvodom pre udeľovanie neprímeraných a exemplárnych trestov. Samotné odvolanie prokurátora a jeho návrh nepodmienečného trestu nemá oporu v ustanoveniach § 34 ods. 1, ods. 4 a § 51 ods. 1 Trestného zákona. Navyiac všetky popri sebe uložené tresty nie sú neprímerane mierne, skúšobná doba podmienečného odsúdenia bola stanovená na hornej hranici, peňažný trest vo výške 45.000 eur (1,5 násobku údajného úplatku) a trest zákazu činnosti sú, pri jej majetkových pomeroch neprímerane vysoké. Ak by aj prijala úplatok vo výške 30.000 eur, „zhodnotenie“ tejto sumy pri bežnom chode vecí s poukazom na úrokovú mieru, za ktorú banky prijímajú vklady od fyzických osôb za 4 roky nemôže predstavovať 50 %. Peňažný trest preto považuje za neprímeraný, v rozpore s ustanovením § 57 ods. 1 Trestného zákona a spolu s trestom zákazu činnosti vedú k predaju jej jedinej nehnuteľnosti, v ktorej býva a je zaťažená hypotékou. Navrhla preto, aby odvolací súd podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora do výroku o treste ako nedôvodné zamietol.

Obžalovaná PaedDr. X. A. sa k odvolaniu prokurátora vyjadrila prostredníctvom obhajcu JUDr. Petra Hudeca, advokáta v Bratislave, v podaní doručenom súdu I. stupňa 16. novembra 2022, v ktorom uviedla, že prokurátor v písomne podanom odvolaní výslovne uviedol, že odvolanie podáva v neprospech obžalovaných čo do výroku o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, ostatná výroková časť rozsudku súdu I. stupňa vo výroku o treste, t. j. uloženie povinnosti podľa § 51 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, peňažného trestu s náhradným trestom odňatia slobody a trestu zákazu činnosti, ostali nenapadnuté odvolaním prokurátora. Následne síce prokurátor v odvolaní uvádza, že navrhuje zrušiť celý výrok o treste u oboch obžalovaných s poukazom na zásadu nedeliteľnosti výroku o treste, a aby odvolací súd sám rozhodol o celom treste pre obe obžalované, čo je však v rozpore s rozsahom, v ktorom odvolaním napadol rozsudok súdu I. stupňa v neprospech obžalovanej a nesúladné s ustanovením § 317 ods. 1 Trestného poriadku. Považuje preto odvolanie prokurátora za nedôvodné už len z hľadiska procesných nedostatkov, nesúhlasí so samotným odsudzujúcim rozsudkom, proti ktorému podala odvolanie, a to proti všetkým výrokom rozsudku, aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Obžalovaná PaedDr. X. A. v odôvodnení svojho odvolania z 29. decembra 2022 podaného prostredníctvom obhajcu uviedla, že odsudzujúci rozsudok súdu I. stupňa považuje za nesprávny a nezákonný najmä z toho dôvodu, že skutok nespáchala, rozsudok bol vyhlásený na základe nedostatočne vykonaného dokazovania, nesprávneho vyhodnotenia dôkazov a konanie bolo vykonané v rozpore s ustanoveniami Trestného poriadku.

Jediným usvedčujúcim dôkazom, na podklade ktorého bola súdom I. stupňa uznaná za vinnú, je výpoveď svedka Ing. A. Z.. Žiadny iný priamy alebo nepriamy dôkaz ku skutku kladenému jej za vinu nebol produkovaný v prípravnom konaní, ani vykonaný na hlavnom pojednávaní. Uvedené potvrdzuje aj súd I. stupňa v odôvodnení svojho rozsudku, kde uvádza, že pri uplatnení zásady voľného hodnotenia dôkazov postačuje súdu aj výpoveď jediného priameho svedka, o ktorej pravdivosti nemá žiadne relevantné pochybnosti. Tvrdenia svedka Ing. Z. popiera od kedy jej bolo oznámené uznesenie o vznesení obvinenia za tento skutok. Pri všetkých svojich výpovediach vypovedala konzistentne, rovnako a jednoznačne, pričom konanie kladené jej za vinu poprela. Súd I. stupňa za takéhoto dôkazného stavu úplne nekriticky vyhodnotil výpoveď svedka Ing. Z. ako vierohodnú a pravdivú, a jej výpoveď ako nepravdivú. Vôbec nezohľadnil skutočnosť, že obžalovaná je bezúhonná osoba a svoje stanovisko k tvrdeniu Ing. Z. nezmenila ani pri jej zadržaní, umiestnení v cele policajného zaistenia a podaní návrhu na vzatie do väzby. Súd I. stupňa za danej dôkaznej situácie rozhodol v rozpore so zásadou in dubio pro reo, ktorú neaplikoval, a to navyše za situácie, keď sa nejedná iba o protichodnosť tvrdení obžalovanej a

svedka Ing. Z., ale aj o relevantné pochybnosti o pravdivosti tvrdení tohto svedka, vzhľadom na podstatné rozpory v jeho výpovedi oproti výpovedi svedka Ing. PhDr. J. Y..

Odsudzujúci rozsudok je aj v rozpore s rozhodovacou praxou najvyššieho súdu, Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) a Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) v podobných prípadoch, keď usvedčujúcim dôkazom proti obžalovanému má byť výpoveď osoby spolupracujúcej s orgánmi činnými v trestnom konaní (ďalej len „OČTK“), ktorá je súčasne riešená za vlastnú trestnú činnosť, podobne ako v tejto veci, kde usvedčujúcim dôkazom má byť jediná výpoveď svedka Ing. Z., ako osoby spolupracujúcej s OČTK, voči ktorej sa vedie trestné konanie v tomto a v ďalších prípadoch, ktorá je navyše v podstatných okolnostiach v rozpore s výpoveďou druhého svedka Ing. PhDr. Y., ktorý je tiež v rovnakej pozícii osoby spolupracujúcej s OČTK. Súd I. stupňa vyhodnotil rozpory vo výpovediach týchto svedkov ako nepresnosti v detailoch s tým, že je prirodzené, že ľudská pamäť odstupom času slabne, čo je potrebné brať pri hodnotení vykonaných dôkazov do úvahy, avšak podstatu celého protiprávneho konania obžalovaných to nemení. Obžalovaná má za to, že takéto vyhodnotenie rozporov nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pretože rozpory vo výpovediach týchto svedkov nie sú iba v detailoch ale v podstatných skutkových okolnostiach, ktoré uvádzajú úplne odlišne. Nesprávne a nedôvodné je preto aj konštatovanie súdu I. stupňa, že výpoveď svedka Ing. Z. objektivizuje aj výpoveď svedka Ing. PhDr. Y. Výpovede týchto svedkov sa v podstatných okolnostiach natoľko odlišujú, že nemožno obe vyhodnotiť ako pravdivé. Výpovedajú úplne rozdielne o dôležitých okolnostiach, ako je napríklad výška finančnej čiastky, ktorú mal odovzdať Ing. PhDr. Y. Ing. Z. Kým Ing. PhDr. Y. tvrdí, že to bola hotovosť vo výške 200.000 eur, Ing. Z. tvrdí, že to bolo 100.000 eur. Nezhodujú sa ani v tak dôležitej okolnosti, akou je či súčasťou odovz danej sumy bola aj suma 50.000 Eur určená pre Ing. S. B. a suma 50.000 eur určená pre Ing. S. F.. Rozdiely v tak podstatných skutkových okolnostiach nemožno reálne vysvetliť ako nezrovnalosti v detailoch, ktoré vznikajú odstupom času. Možno ich logicky vysvetliť iba tak, že jeden z týchto svedkov alebo obaja svedkovia nevytvrdzujú pravdivo. Za týchto okolností je rozhodnutie súdu I. stupňa v rozpore s výsledkami vykonaného dokazovania, keď vyhodnotil výpoveď svedka Ing. Z. ako vierohodnú a pravdivú, keď je v rozpore nielen s výpoveďou obžalovanej ale aj v rozpore s výpoveďou svedka Ing. PhDr. Y. Nie je zrejmé, na základe akých skutočností potom dospel k záveru o hodnovernosti a pravdovravnosti svedka Ing. Z.. Zároveň súd I. stupňa nezobral do úvahy skutočnosť, že Ing. Z. evidentne oklamal Ing. PhDr. Y., keďže mu zatajil, že finančnú čiastku 50.000 eur nikdy neodovzdal Ing. J. E.. Súd I. stupňa akoby vôbec ani nepripustil realnosť verzie, že Ing. Z. vypovedá nepravdivo v snahe brániť seba v situácii, keď OČTK majú informácie a konajú o tom, že prevzal peniaze od Ing. PhDr. Y., a má sa vyjadriť čo s nimi urobil. Pravdepodobnosť, že si z prevzatých peňazí vo výške 200.000 eur ponechal pre seba až čiastku vo výške 150.000 eur vyplýva z vykonaného dokazovania, keďže svedok Ing. PhDr. Y. si osobnou účasťou zabezpečil iba kontrolu nad tým, aby sa časť z tejto sumy vo výške 50.000 eur dostala do rúk Ing. B., nakladanie so zvyšnou sumou nemal reálne pod kontrolou a bola len v dispozícii Ing. Z., ktorý priznal, že si 50.000 Eur určených pre Ing. E. ponechal pre seba a 50.000 eur určených pre Ing. F. nikdy od Ing. PhDr. Y. nedostal. Je preto reálna možnosť, že Ing. Z. si ponechal a použil pre seba aj sumu vo výške 20.000 eur, o ktorej tvrdí, že ju odovzdal obžalovanej a tvrdí to preto, aby bránil seba a držal si pozíciu spolupracujúcej osoby s OČTK v snahe dosiahnuť zmiernenie trestov.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 269 Trestného poriadku prečítal ako listinný dôkaz celý znalecký posudok, vypracovaný v inej trestnej veci pôvodne obvineného Ing. R. X., znalkyňou X. U. zo 4. júna 2022 k otázkam ohľadom psychologického posúdenia svedka Ing. Z., a to napriek námietkam obhajoby k nezákonnosti takéhoto postupu, pretože tým došlo k obchádzaniu záväzných postupov pre znalecké dokazovanie podľa ustanovenia § 268 Trestného poriadku nadväzujúceho na ustanovenia § 142 a nasl. Trestného poriadku. V odôvodnení rozsudku sa uvádza, že súd pri posudzovaní vierohodnosti výpovede svedka Ing. Z. nevychádzal z tohto listinného dôkazu a prečítaný znalecký posudok slúžil ako podklad pre vyriešenie otázky, či je v tomto konaní potrebné pribrať do konania znalca. Žiadna z procesných strán to nenavrhol, ani súd sám nezistil dôvod na pribratie znalca - psychológa k posúdeniu svedka Ing. Z.. Z uvedeného tak priamo vyplýva, že súd zohľadňoval skutočnosti vyplývajúce z nezákonne vykonaného dôkazu, keď na podklade týchto

skutočnosti posudzovať či je, alebo nie je potrebné pribrať do konania znalca.

Ďalej obžalovaná namietala, že súd I. stupňa odmietol jej návrhy na vykonanie dôkazov, konkrétne aby súd z trestných spisov vedených na Prezídium Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúre, Odbore Bratislava pod ČVS: PPZ-299/NKA-BA3-2021 a pod ČVS: PPZ-344/NKA-BA+2021 vyžiadal a na hlavnom pojednávaní oboznámil všetky listiny a dokumentáciu ohľadom vydania finančných prostriedkov Ing. Z.. Na hlavnom pojednávaní tento návrh doplnila v nadväznosti na výpoveď svedka Ing. Z. s tým, aby konajúci súd zabezpečil aj písomné podanie o tom, že svedok sám inicioval vydanie finančných prostriedkov. Obžalovaná je toho názoru, že tieto návrhy boli dôkazne relevantné, keďže zo zápisnice o vydaní veci Ing. Z. bolo možné zistiť ako naložil s peniazmi od Ing. PhDr. Y.. V nadväznosti na uvedené sa na hlavnom pojednávaní výsluchom svedka Ing. Z. potvrdilo, že čiastku vo výške 50.000 eur určenú pre Ing. E. si ponechal pre seba. Pokiaľ by konajúci súd neodmietol návrh obžalovanej a listiny by vyžiadal, došlo by k zisteniu ďalších súvisiacich skutočností.

Obhajobu oboch obžalovaných vyhodnotil súd I. stupňa ako účelovú snahu vyhnúť sa trestnoprávnym následkom svojho konania postavenú na tom, že so zmluvami so spoločnosťou G. s. r. o. (ďalej len „G.“) nemali nič spoločné, ich podpisy na „košielkach“ k zmluvám a dodatkom boli len formalitou a neboli za zmluvy vôbec zodpovedné, Ing. Z. tak nemal dôvod sa im odvdáčať. Obžalovaná považuje takéto vyhodnotenie svojej obhajoby za nesprávne a má a to, že súd I. stupňa bezdôvodne prehliadol a nevyhodnotil najpodstatnejšiu obhajobnú námietku, že sa skutku kladeného jej za vinu nedopustila. Nemala snahu presvedčiť súd, že Ing. Z. nemal dôvod sa jej odvdáčať odovzdaním finančnej čiastky vo výške 20.000 eur, keďže jednoznačne poprela to, že by čiastku dostala. Je pravdou, že sa na hlavnom pojednávaní vyjadrovala k oboznamovaným listinným dôkazom (dokumentom z Finančnej správy Slovenskej republiky ohľadom zmluvného vzťahu so spoločnosťou G.), a to iba z toho dôvodu, že tieto dokumenty boli predmetom dokazovania na hlavnom pojednávaní. Vyjadrila sa k procesom na Finančnej správe Slovenskej republiky (ďalej len „finančná správa“), k okolnostiam a dôvodom, za ktorých boli niektoré z dokumentov, súvisiacich so zmluvným vzťahom so spoločnosťou G., opatrené aj jej podpisom. Dokument „Odôvodnenie výnimky zo zákona o verejnom obstarávaní“ pred podpisom prvej Rámcovej zmluvy vypracoval podľa dostupných informácií z dokazovania Ing. D. A. v súčinnosti s Ing. Z., pričom obžalovaná do týchto procesov relevantným spôsobom nezasahovala najmä z dôvodu, že sa jednalo o skutočnosti v utajovanom režime, s ktorými nebola oprávnená oboznamovať sa a nemala žiadnu informáciu o tom, ktorý subjekt bude dodávateľom pre finančnú správu. Podpismi na predmetných dokumentoch zo svojej pozície potvrdzovala vo všeobecnej rovine, t. j. že pri splnení zákonných podmienok je možné uplatniť výnimku zo zákona o verejnom obstarávaní. Obsahom týchto dokumentov však nebola konkrétna konštrukcia zadania zákazky, presný opis jej predmetu a už vôbec nie určenie subjektu, ktorý ju bude realizovať. Uvedenými skutočnosťami sa obžalovaná rozhodne nesnažila vyvinúť, resp. zbaviť sa zodpovednosti za existenciu jej podpisov na oboznamovaných dokumentoch finančnej správy, a to z dôvodu, že nie je obžalovaná z porušenia svojich pracovných povinností v súvislosti s podpisovaním dokumentov. Vyhodnotenie súdu I. stupňa, že s podpisovaním dokumentov verejnými funkcionármi je spojená zodpovednosť, ktorej následky musia znášať aj obe obžalované, je nad rámec skutku kladeného jej za vinu, ako aj nad rámec vykonaného dokazovania. Bez akejkoľvek snahy zbavovať sa zodpovednosti sa vyjadrovala aj k tomu, že reálny priebeh úhrad faktúr spoločnosti G. bol a musel byť v danom čase podmienený tomu, že sa jednalo o platby z účelovo viazaných finančných prostriedkov, preto nemohli byť tieto platby uprednostňované pred inými platbami.

Obžalovaná opätovne zdôraznila svoju hlavnú obhajobnú námietku, a to že finančnú hotovosť 20.000 eur od Ing. Z. nedostala, pričom túto námietku súd I. stupňa vyhodnotil ako účelovú, v snahe vyhnúť sa trestnoprávnym následkom svojho konania, čo považuje obžalovaná za nesprávne, nedostatočné a neúplné, keďže sa súd zjavne nezaoberal touto jej námietkou, rovnako tak sa vôbec pri vyhodnocovaní dôkazov nezaoberal otázkou, aké skutočnosti môžu svedčiť v jej prospech, aké dôkazy by bolo možné vykonať v jej prospech, a aké sú jej reálne možnosti relevantne sa brániť podanej obžalobe. Realita je zjavne taká, že okrem svojej výpovede, v ktorej jednoznačne poprela tvrdenia svedka Ing. Z., fakticky nemá reálnu možnosť navrhnuť vykonanie dôkazu, ktorý by toto jej tvrdenie potvrdil. Obžalovanej sa

totiž kladie za vinu skutok, ktorý sa stal takmer 3 roky pred tým, ako jej bolo oznámené obvinenie. Po takomto odstupe času a najmä za situácie, keď čas skutku je určený „v presne nezistenom čase, niekedy na jeseň 2018“, nemá obžalovaná reálnu možnosť navrhnúť alebo poukázať na akékoľvek dôkazy, ktoré by svedčili v jej prospech. Nie je reálne možné vypočúť svedkov, zabezpečiť kamerové záznamy, listinné dôkazy alebo vykonať iné dôkazy k preukázaniu, či v inkriminovanom čase vôbec bola prítomná na pracovisku v kancelárii prezidenta finančnej správy na J. v Bratislave, keďže pracovala v budove na N. ulici v Bratislave. Uvedený stav je dôsledkom toho, že obžalovanej je kladené za vinu prevzatie finančnej čiastky 20.000 eur od Ing. Z. niekedy na jeseň 2018 iba na základe jeho tvrdenia, uvedeného prvý raz v lete 2021, bez akýchkoľvek iných priamych alebo nepriamych dôkazov a reálne bez akejkoľvek relevantnej možnosti brániť sa iným dôkazom voči tomuto tvrdeniu, čo by malo viesť súd I. stupňa rozhodnúť podľa zásady in dubio pro reo.

Benefity poskytnuté svedkovi Ing. Z. hodnotené vzhľadom na to, že sa jedná o svedka spolupracujúceho s OČTK a usvedčujúceho aj ďalšie osoby z korupčnej trestnej činnosti, nevyhodnotil súd ako neprimerané, pričom jeho trestné stíhanie nie je doposiaľ ukončené. K uvedeným skutočnostiam bolo na hlavnom pojednávaní prečítané vyjadrenie prokurátora, podľa ktorého je Ing. Z. trestne stíhaný v prípravnom konaní v dvoch trestných veciach (tzv. kauza „J.“ a kauza „D.“), v jednej veci (tzv. kauza „K.“) bola na neho prokurátorom podaná obžaloba v decembri 2021 a v jednej veci (tzv. kauza „Y.“) má dočasne odložené vznesenie obvinenia, t. j. žiadna z týchto trestných vecí nebola meritórne ukončená a jeho spolupráca s OČTK naďalej pokračuje, čo súd I. stupňa vôbec nezohľadnil. Bolo by podľa názoru obžalovanej iluzórne domnievať sa, že Ing. Z. spolupracuje s OČTK v uvedených veciach bez očakávania poskytnutia výhod. Samotná skutočnosť, že bol 30. júla 2021 príkazom prokurátora prepustený z väzby na slobodu nastala práve v období začatia jeho spolupráce s OČTK, čo by malo byť súčasťou posudzovania súdom I. stupňa, s čím sa však vôbec nezaoberal. Pokiaľ nemal v čase rozhodovania napadnutým rozsudkom žiadne informácie o tom, aké budú meritórne rozhodnutia v trestných konaniach vedených proti Ing. Z., nemohol relevantne a komplexne posúdiť primeranosť výhod za jeho svedectvá a spoluprácu s OČTK. Navyše nemal presné informácie ani o tom, pre aké konkrétne trestné činy sú proti Ing. Z. vedené trestné konania a aké trestné sadzby mu hrozia.

V závere svojho odvolania obvinená (ako už opakovane namietala v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní) namietala nezákonnosť vyhláseného odsudzujúceho rozsudku, ktorý podľa nej nespĺňa ani zákonné podmienky podľa § 163 ods. 3 Trestného poriadku, a to z dôvodu, že v jeho výrokovej časti skutok uvedený v bode 2/ obsahuje opakované neurčité slovné formulácie: " ... potom ako mal po svojej rezignácii na post prezidenta finančnej správy ... požiadať ... tento návrh mal v krátkom čase Ing. PhDr. J. Y. aj odsúhlasiť a následne za týmto účelom mal v presne nezistený deň odovzdať Ing. A. Z. v byte ... „. Uvedené nekonkrétne slovné formulácie nevyznievajú ako konkrétny a presný popis skutkových okolností vyplývajúcich z výsledkov dokazovania na hlavnom pojednávaní, ale skôr ako neurčitý, resp. predpokladaný priebeh udalostí, ktorý vzbudzuje pochybnosti o preukázaní skutku, zo spáchania ktorého bola uznaná za vinnú.

Na základe všetkých uvedených skutočností obžalovaná PaedDr. X. A. navrhla odvolaciu súdu, aby v celom rozsahu zrušil odvolaním napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo vzťahu k jej osobe, a aby podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku rozhodol o jej oslobodení spod obžaloby v celom rozsahu, alternatívne aby vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaná JUDr. D. M., MBA doručila prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnenie svojho odvolania súdu I. stupňa 9. januára 2023. Uviedla v ňom, že nesprávnosť napadnutého rozsudku vidí najmä v tom, že ju súd I. stupňa uznal za vinnú výlučne na základe výpovedi svedka Ing. Z. pri absencii akéhokoľvek iného priameho či nepriameho dôkazu, ktorý by jeho výpoveď verifikoval. Súd I. stupňa síce uviedol, že pri dokázaní viny postačuje výpoveď jediného svedka, avšak skutok tak, ako ho po vykonanom dokazovaní ustálil, s týmto záverom nekorešponduje. Poukázala pritom na časť skutkovej vety „ a následne za týmto účelom mal v presne nezistený deň odovzdať Ing. A. Z. v byte v N. R....., v hotovosti vo väčšej obálke sumu minimálne vo výške 150.000 eur,...“, ktorá je priamo v rozpore s výpoveďou svedka Ing. Z., ktorý potvrdil prevzatie peňažnej sumy v hotovosti iba vo výške 100.000

eur. Súd I. stupňa tak prevzal formuláciu skutku z obžaloby bez toho, aby zhodnotil závery vykonaného dokazovania. Otázkou tak je dôveryhodnosť svedka, keď na jednej strane súd I. stupňa v odôvodnení uvádza, že mu bezvýhradne verí, avšak vo výrokovvej časti jeho vierohodnosť de facto spochybňuje. Rovnako tak súd I. stupňa neustálil ani čas údajného spáchania skutku v zmysle výpovede svedka Ing. Z. na hlavnom pojednávaní, ale prevzal toto vymedzenie zo skutku v obžalobe.

Obžalovaná má za to, že napadnutý rozsudok nespĺňa kritéria vyžadované ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku, pretože neobsahuje relevantné úvahy, ktorými sa súd pri hodnotení dôkazov spravoval, ako sa vysporiadal s obhajobou obžalovaných, ktoré skutočnosti považoval za dokázané a ktoré nie, a aké závery vyvodil z vykonaných listinných a elektronických dôkazov. V rámci ústneho odôvodňovania rozsudku sudca prisľúbil, že sa uvedeným bodom bude venovať v písomnom vyhotovení, však takéto úvahy v ňom absentujú, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a k porušeniu princípu prezumpcie neviny. K rozporom iba uviedol, že sú nepodstatné (avšak sú súčasťou skutkovej vety v bode 1/) a boli spôsobené výlučne plynutím času, čo je však rozpore s vykonaným dokazovaním.

Právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je súčasťou práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, obzvlášť rozhodnutia, ktorými sa osoba uznáva za vinnú, pričom ak si vykonané dôkazy vzájomne odporujú je potrebné klásť zvýšené požiadavky na to, ktoré skutočnosti súd považoval za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa riadil pri hodnotení vykonaných dôkazov (napr. nálezy ústavného súdu z 31. januára 2002, sp. zn. III. ÚS 532/01, z 15. februára 2016, sp. zn. I. ÚS 368/15 a z 30. mája 2017, sp. zn. I. ÚS 1501/16). Zároveň Ústavný súd Českej republiky (ďalej len „ústavný súd ČR“) skonštatoval, že dôkazná situácia v trestnom konaní, v ktorom existuje iba jediný usvedčujúci dôkaz, je náročná a obsahuje v sebe riziko možných chýb a omylov, mimoriadna pozornosť musí byť venovaná dôkladnému prevereniu jediného priameho usvedčujúceho dôkazu, a dôkaz musí byť mimoriadne starostlivo hodnotený (napr. nález ústavného súdu z 22. júna 2016, sp. zn. I. ÚS 520/16).

Podľa obžalovanej napadnutý rozsudok tieto kritéria nespĺňa najmä s poukazom na preverovanie výpovede svedka Ing. Z. ako spolupracujúcej osoby, ku ktorej súd I. stupňa iba skonštatoval, že nebolo zistené, že by svedkovi bol poskytnutý nejaký benefit. Neboli tak dodržané ani kritéria vyžadované rozhodovacou činnosťou ESĽP vo veciach Adamčo proti Slovenskej republike z 12. novembra 2019, sťažnosť č. 45084/14 a Habran a Dalem proti Belgicku zo 17. januára 2017, sťažnosti č. 43000/11 a č. 49380/11.

Súd I. stupňa sa nevysporiadal ani s oboznámenými listinnými dôkazmi, elektronickými dokumentami a prehratými zvukovými záznamami, ktoré potvrdzujú výpoveď obžalovanej, naopak neboli produkované žiadne nepriame dôkazy, ktoré by jej vinu potvrdzovali, a navyše súd I. stupňa oprel svoje závery aj o dôkazy, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané, napr. prečítané výpovede svedkov N., Ing. B. a Ing. A. z prípravného konania, pričom títo nemali žiadnu vedomosť o skutkoch, nepotvrdili prevzatie peňazí od Ing. PhDr. Y. prostredníctvom Ing. Z.. V záverečnej reči obžalovaná odmietla kvantitatívny pohľad na dôveryhodnosť svedka Ing. Z. s poukazom na počet osôb, ktoré v nesúvisiacich trestných konaniach jeho výpoveď údajne verifikujú. Ak súd vychádzal iba z mediálnych informácií o trestných konaniach vedených voči N. a Ing. A., je nutné podotknúť, že o nedôveryhodnosti svedka Ing. Z. v iných trestných konaniach vypovedajú Ing. T., Ing. X., Ing. X. a ďalší.

Vo vzťahu k obhajobe obžalovanej súd I. stupňa neuviedol žiadny relevantný argument prečo jej neuveril, pričom táto konzistentne od prípravného konania popierala spáchanie skutku. Súd I. stupňa zároveň nesprávne interpretoval tvrdenia obžalovanej, že by jej podpis na tzv. košielkach k dodatkom bol iba formalitou a že nebola za zmluvné vzťahy vôbec zodpovedná. Vo svojej výpovedi uviedla svoje kompetencie v rámci pripomienkovania dodatkov k zmluvám z právneho hľadiska v čase, kedy boli rámcové zmluvy so spoločnosťou G. niekoľko rokov uzavreté a právny odbor, ktorý neskôr riadila, sa nikdy nevyjadroval k výberu zmluvného partnera ani k výške ceny. Súhlasí s tým, že s podpisovaním dokumentov verejnými funkcionármi je spojená zodpovednosť, avšak skutok v bode 1/ neuvádza, že by

pri výkone svojej funkcie pochybila. To, že svedka Ing. Z. navštívila nepopiera, stalo sa tak však vždy za prítomnosti tretích osôb.

Zároveň sa súd I. stupňa žiadnym spôsobom nevyrovnal s časťou jej výpovede a predloženými a oboznámenými osvedčeniami Národného bezpečnostného úradu, podľa ktorých do dnešného dňa disponuje bezpečnostnou previerkou na stupeň „Dôverné“, ktorá jej napriek trestnému stíhaniu nebola odobratá. V prvej polovici roku 2022 absolvovala bezpečnostný pohovor a vyšetrenie na polygrafe.

Obžalovaná ďalej namietala tvrdenie súdu I. stupňa, že zapožičanie mobilného telefónu na testovanie aplikácie znie úsmevne a z tohto dôvodu jej neuveril. Zapožičanie mobilného telefónu so skutkom nesúvisí a k zapožičaniu aj podľa výpovedi svedkyne N. došlo v druhej polovici roku 2019, t. j. minimálne rok po údajnom spáchaní skutku. Obžalovaná dostatočne objasnila dôvod zapožičania mobilného telefónu, ktorý sa v čase jej zadržania a pozastavenia výkonu štátnej služby nachádzal v jej kancelárii na Finančnom riaditeľstve Slovenskej republiky, kde je pravdepodobne dodnes. V tomto smere odôvodnenie rozsudku naruša aj rovnosť občanov pred zákonom pri hodnotení dôkazov, keď súd vyjadrenie obžalovanej o testovaní aplikácii, ktoré sa skutku ani netýka, považuje za úsmevné a rozpor vo výpovedi svedka Ing. Z. ohľadom výšky sumy mu odovzdanej v byte v N. R. svedkom Ing. PhDr. Y. (rozdiel až 100.000 eur), ktorý sa skutku týka, pripisuje aspektu slabnutia pamäti odstupom času.

Z majetkového preverenia obžalovanej nevyplýva, že by sa jej majetkové pomery po spáchaní údajného skutku na jeseň 2018 zlepšili (aj naďalej je vlastníčkou bytu, ktorý je zaťažený hypotékou), zároveň je osobou, ktorá nebola nikdy ani len vyšetrovaná, zhruba od roku 2014 sa venuje dobrovoľníckej činnosti vo viacerých neziskových organizáciách/občianskych združeniach zaoberajúcich sa charitatívnou činnosťou, konkrétne pomoc HIV infikovaným najmä v Ugande, ktorú aj osobne navštívila; pomoc ľuďom v núdzi formou poskytovania trvanlivých potravín a drogérie, na finančnej správe 2 krát organizovala zbierku trvanlivých potravín a drogérie pre túto aktivitu; sprevádzanie dospelých dlhodobo chorých a zomierajúcich ľudí. Zároveň zložila Profesiú ("večné sľuby") vo Františkánskom svetskom ráde (Bohu zasvätená osoba žijúca ako laik vo svete).

Jediný usvedčujúci dôkaz - výpoveď svedka Ing. Z. považuje za rozporný, nedôveryhodný, pričom bol (úplne alebo čiastočne) vyvrátený inými vykonanými dôkazmi, t. j. výpovede oboch obžalovaných, výpoveď svedka Ing. E., ktorá bola súdom nesprávne interpretovaná, prevažnú časť výpovede svedka Ing. PhDr. Y. a čiastočne aj výpoveď svedkyne Ing. B.. Údajné odovzdanie úplatku prebehlo výlučne medzi „štyrmi očami“, a teda výpoveď svedka Ing. Z. nebola v tejto časti potvrdená žiadnym iným, priamym či nepriamym dôkazom. Ak si niekto pre niekoho vypýta úplatok neznamená zo, že tomu, pre koho si úplatok vypýtal, ho odovzdal. Nesúhlasí preto so záverom súdu, že výpoveď svedka Ing. Z. objektivizuje aj výpoveď svedka Ing. PhDr. Y.. Ich výpovede sa zhodujú výlučne v tom, že svedok Ing. Z. vyžiadal od svedka Ing. PhDr. Y. odmeny pre zamestnancov finančnej správy napísaných na žltom lístku v celkovej výške 200.000 eur, že sa stretli v byte v N. R. pri odovzdaní peňazí a že spoločne odovzdali hotovosť vo výške 50.000 eur svedkyňi Ing. B.. V ostatnom sú v ich výpovediach rozpory, ktoré sa nepodarilo odstrániť, a to konkrétne:

- aký finančný obnos bol svedkovi Ing. Z. doručený do bytu v N. R. (svedok Ing. Z. uviedol čiastku 100.000 eur, pričom svedok Ing. PhDr. Y. uviedol čiastku 200.000 eur);
- pre koho priniesol svedok Ing. PhDr. Y. finančnú hotovosť (svedok Ing. PhDr. Y. tvrdil, že pre Ing. B. 50.000 eur, Ing. E. 50.000 eur, Ing. F. 50.000 eur, obžalovanú JUDr. M. 30.000 eur a obžalovanú PaedDr. A. 20.000 eur a svedok Ing. Z. tvrdil, že dostal peniaze iba pre Ing. E. 50.000 eur, obžalovanú JUDr. M. 30.000 eur a obžalovanú PaedDr. A. 20.000 eur);
- dôvod odovzdania/neodovzdania peňazí Ing. F. (svedok Ing. PhDr. Y. potvrdil, že nemal dôvod nevyplatiť odmenu pre Ing. F., pretože ho považoval za odborného a komunikačného ťahúňa projektu P., pričom svedok Ing. Z. uviedol, že Ing. PhDr. Y. a Ing. F. vtedy nemali dobré vzťahy, a mal už dostať peniaze za niečo iné);
- ako boli peniaze odovzdané (svedok Ing. PhDr. Y. uviedol, že peniaze odovzdal v bielej tvrdej papierovej taške s uškami, v ktorej boli v čiernom PVC sáčku bankovky zviazané gumičkou a niektoré bankovou páskou, a svedok Ing. Z. uviedol, že peniaze boli odovzdané vo väčšej bielej obálke, v ktorej

bankovky neboli úhľadne uložené). Obžalovaná má za to, že je ťažko uveriteľné, aby si niekto aj po 4 rokoch splietol papierovú tašku a v nej čierny PVC sáčok s väčšou obálkou. Otázne pritom je, ako by sa do obálky zmestili bankovky v celkovej sume 200.000 eur;

- bankovky akých nominálnych hodnôt boli odovzdané (svedok Ing. Z. v prípravnom konaní tvrdil, že bankovky boli v hodnote 500 eur, na hlavnom pojednávaní tvrdenie zmenil, neskôr si nepamätal, rozpor vo výpovediach nevysvetlil, hoci pôvodne tvrdil, že si peniaze po odchode svedka Ing. PhDr. Y. prepočítal);

- dôvod poskytnutia odmien (svedok Ing. PhDr. Y. tvrdil, že boli vyžiadané ako záväzok do budúcnosti, svedok Ing. Z. tvrdil, že to bola odmena za pracovné nasadenie pri implementácii projektov G. bez akýchkoľvek požiadaviek do budúcnosti). Tento dôvod je významný, pretože svedok Ing. PhDr. Y. by žiadne peniaze do N. R. nedoniesol, čomu svedčí aj jeho vyjadrenie vo vzťahu k obžalovanej, že ich nemala rada, ktoré doplnil tým, že jej odmietol vyplatiť odmenu, lebo im nijak nepomáhala;

- časové obdobie údajného odovzdania úplatkov (svedok Ing. Z. datoval skutok medzi 20. septembrom až 10. októbrom 2018, pričom ho počas konania spresňoval, svedok Ing. PhDr. Y. uviedol, že k odovzdaniu peňazí Ing. Z. malo dôjsť po 2 až 3 a pol týždňoch po jeho rezignácii a k odovzdaniu peňazí Ing. B. až po 1 až 2 týždňoch po donesení peňazí do bytu v N. R.). K odovzdaniu peňazí Ing. B. muselo teda dôjsť až po 10. októbri 2018. Keďže svedok Ing. Z. uviedol, že odovzdal peniaze Ing. B. ako prvej, nemohol v ním uvádzanom období odovzdať peniaze jej a už vôbec nie obžalovanej PaedDr. A. v kancelárii prezidenta finančnej správy, pretože túto od 2. októbra 2018 reálne využívala Ing. B..

Rozpory vo výpovedi svedka Ing. Z. nemožno bagatelizovať vzhľadom na odstup času, keď o svojich tvrdeniach vôbec nepochyboval, napríklad keď 3 a pol roka po údajnom skutku bez váhania uviedol, že to boli bankovky v nominálnej hodnote 500 eur. Pri odstraňovaní rozporov z prípravného konania, v rámci kladenia otázok zo strany obhajoby, však zmenil verbálny prejav, zjavne sa necítil konformne, uhýbal pohľadom a prekrížil si dolné končatiny.

Súd I. stupňa zároveň oprel svoje úvahy o vierohodnosti svedka Ing. Z. o to, že svedok Ing. PhDr. Y. odovzdanie úplatku nespochybnil, to však neznamená, že odovzdanie úplatku potvrdil. Skutok nebol potvrdený ani výpoveďou svedkyne Ing. B., pretože sa stal v inom čase, za iných okolností a bol pri ňom prítomný aj svedok Ing. PhDr. Y..

Z balíku peňazí vo výške 200.000 eur, ktoré svedok Ing. Z. vypýtal od svedka Ing. PhDr. Y., bolo preukázateľne doručených iba 50.000 eur svedkyňi Ing. B., čiastka vo výške 50.000 eur určená Ing. E. nebola odovzdaná a bola minutá svedkom Ing. Z., nie je zrejmé čo sa stalo so sumou 50.000 eur určenou pre Ing. F. a odovzdanie sumy 50.000 eur obžalovaným nebolo preukázané. Záver súdu o tom, že ak bola suma odovzdaná svedkyňi Ing. B. je nelogické, aby sumy neboli odovzdané obžalovaným, je špekulatívne, arbitrárne, nemajúce oporu vo vykonanom dokazovaní.

Je nepochybné, že svedkova Ing. Z. a Ing. PhDr. Y. sa stali svedkami v tejto veci vylúčením veci OČTK, je preto potrebné brať ohľad na ich právo neprispievať k vlastnému obvineniu, zahŕňajúce právo mlčať, zmieriňovať svoju vinu a podiel na skutku, pričom nemôžu byť trestne stíhaní za krivú výpoveď. Skutočnosť, že boli formálne poučení o zákonných povinnostiach svedka vypovedať pravdivo neznamená, že ich výpovede nemôžu byť nevierohodné.

Obžalovaná nesúhlasí ani s názorom súdu I. stupňa v tom smere, že nebolo zistené poskytnutie neprímeraných benefitov svedkovi Ing. Z.. Samotné neukončené trestné stíhanie v tejto veci v čase, keď vo všetkých ostatných skutkoch boli pred niekoľkými mesiacmi podané obžaloby alebo uzavreté a súdom schválené dohody o vine a treste (s výnimkou spolupracujúceho svedka Ing. PhDr. Y.) potvrdzuje, že ide o svedka so zvláštnym zaobchádzaním zo strany OČTK. Zároveň bol prepustený z tzv. preventívnej väzby 5 dní pred vznesením obvinenia pre ďalšie trestné činy; nebol zadržaný, hoci pre všetky zadržané a obvinené osoby, ktoré sa nepriznali, je navrhovaná väzba; vypovedal po viac ako 3 týždňoch po doručení obvinenia, mal tak dostatok času sa na výsluch pripraviť a poznať obsah vyšetrovacieho spisu; k vylúčeniu jeho veci na samostatné konanie došlo v čase, kedy boli vykonané všetky dôkazy vo veci; bol obvinený pre zločin podplácania formou pomoci, t. j. najľahšou formou

účastníctva, kedy do úvahy prichádza aj mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu v zmysle ustanovenia § 39 ods. 2 písm. e) Trestného zákona, a to napriek tomu, že práve on vymyslel a zorganizoval odmeňovanie a presvedčil svedka Ing. PhDr. Y., aby peniaze poskytol; v zmysle ustanovenia § 205 Trestného poriadku mu bolo dočasne odložené vznesenie obvinenia v kauze „Y.“; začal vypovedať až pod ťarchou dôkazov, potom ako vypovedal svedok Ing. PhDr. Y., bol viac ako 5 mesiacov v kolúznej a preventívnej väzbe, pričom dovtedy svoju trestnú činnosť popieral, čo vyvoláva dôvodné podozrenie, že medzi OČTK a svedkom Ing. Z. je uzavretá dohoda, ktorá nie je obžalovaným a súdu známa.

Z výpovede svedka Ing. PhDr. Y. vyplýva, že po niekoľkých mesiacoch od návštevy bytu v N. R. mu svedok Ing. Z. na otázku, či peniaze odovzdal odpovedal, že áno a či si myslí, že si ich nechal pre seba, pričom však peniaze Ing. E. neodovzdal. Zároveň bol obvinený z viacerých závažných trestných činov, čo súd I. stupňa vôbec nezohľadnil. Za zvláštnu považuje obžalovaná aj skutočnosť, že manželka Ing. Z. nadobudla v máji 2022 bez poskytnutia bankového úveru nehnuteľnosti v katastrálnom území M. U., lokalita Y. T., pričom Ing. Z. bol po prepustení z takmer 6 mesiacov trvajúcej väzby nezamestnaný a jeho čistý príjem bol 0 eur.

Vina obžalovaného musí byť preukázaná nad akúkoľvek pochybnosť, inak je nutné aplikovať zásadu in dubio pro reo, ktorá má oporu v ústavnom princípe prezumpcie neviny. Túto zásadu však súd I. stupňa neaplikoval. V prejednávanej trestnej veci sa nedá vylúčiť, že obžalovanej neboli peniaze doručené napr. z dôvodu, že si ich svedok Ing. Z. ponechal. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností o tom, či sa obžalovaný skutku dopustil, je potrebné tieto pochybnosti vykladať v jeho prospech a nie naopak.

Z napadnutého rozsudku nevyplýva, aké dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní a v akom rozsahu potvrdzujú výpoveď spolupracujúceho svedka Ing. Z., pričom jeho výpoveď ako korunného svedka musí byť podporená ďalšími dôkazmi.

Obžalovaná v odvolaní namietala aj zákonnosť a dôvodnosť výroku o treste, ktorý je oproti trestnému rozkazu omnoho prísnejší. Súd síce nie je viazaný výškou uloženého trestu, avšak dôkazná situácia sa oslabila a z konania nevyplývali žiadne okolnosti, ktoré by mohol pri sprisňovaní zohľadniť. Svedok Ing. Z. ohľadom odovzdania peňazí vypovedal, že sa jednalo o odmenu za vykonanú prácu, nič od týchto zamestnancov nežiadal. a teda aj keby takéto peniaze prevzala, nemohla vedieť za čo, ani od koho takéto odmena má byť, čím je otázne aj aplikovanie ustanovenia § 329 ods. 1 Trestného zákona na tento skutok. Navyiac akúkoľvek jej nadprácu na projektoch G. vylúčila nielen ona sama, ale aj svedok Ing. PhDr. Y..

Súd I. stupňa zároveň pri výške trestu nezohľadnil čas, ktorý od údajného spáchania skutku uplynul (viac ako 4 roky) a skutočnosť, že žila a naďalej žije riadnym a bezúhonným životom, pričom aj keby peniaze od svedka prijala, išlo by o nevyžiadanú a jednorazovú odmenu.

Všetky uložené tresty popri sebe sú neprímerane prísne, súd dostatočne neaplikoval ustanovenie § 34 ods. 4 Trestného zákona a nezohľadnil jej osobné a majetkové pomery. Skúšobná doba podmieneného odsúdenia bola stanovená na hornej hranici, peňažný trest vo výške 45.000 eur (1,5 násobku údajného úplatku) spolu s trestom zákazu činnosti, sú pri jej majetkových pomeroch neprímerane vysoké, v rozpore s ustanovením § 57 ods. 1 Trestného zákona a spolu s trestom zákazu činnosti nemôže pôsobiť vo väčšine právnických profesií vedú k predaju jej jedinej nehnuteľnosti a miesta na bývanie - bytu, ktorý je zaťažený hypotékou.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhla, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) a písm. e) Trestného poriadku a § 322 ods. 1 Trestného poriadku rozsudok súdu I. stupňa zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie alternatívne, aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovanú podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby.

Odvolaciemu súdu bol trestný spis spolu s odvolaniami prokurátora a obžalovaných PaedDr. X. A. a JUDr. D. M., MBA, ako aj vyjadreniami obžalovaných k odvolaniu prokurátora predložené na rozhodnutie 11. januára 2023.

Prokurátor doručil najvyššiemu súdu 13. mája 2024 informácie o zákonných benefitoch [§ 567t ods. 1 Trestného poriadku a § 235 písm. e) Trestného poriadku v znení účinnom od 15. marca 2024], v ktorom poukázal na relevantné skutočnosti majúce súvis s prejednávateľnými skutkami. Ing. Z. bol vo veci vedenej na súde I. stupňa pod sp. zn. 1T/13/2022 (korupčné skutky týkajúce sa kauzy „J.“) 9. februára 2023 rozsudkom (ktorý je prílohou predmetného podania) uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou 5 rokov s probačným dohľadom a peňažný trest vo výške 202.000 eur. Ing. PhDr. Y. bolo vo veci pod sp. zn. VII/3 Gv 143/21/1000 prokurátorom uznesením z 9. októbra 2023 zastavené trestne stíhanie vo veci 2 korupčných skutkov, v ktorých sa významnou mierou podieľal na ich objasnení, zistení a usvedčení ich páchatel'ov.

Nad rámec v tomto podaní prokurátor uviedol aj ďalšie skutočnosti, ktoré majú povahu benefitov, avšak má za to, že nemajú súvis so skutkom. Ing. Z. bol v trestnej veci vedenej pod sp. zn. VII/3 Gv 153/20/1000 (tzv. kmeňová kauza „J.“) vzatý do väzby uznesením súdu I. stupňa z 1. februára 2021, z ktorej bol 30. júla 2021 prepustený príkazom prokurátora, pretože dôvod tzv. preventívnej väzby pominul. Z rovnakého dôvodu bol však prepustený aj obvinený Ing. E.. Zároveň k osobe Ing. Z. uviedol, že mu v žiadnom trestnom konaní nebol zaistený celý majetok postupom podľa § 425 Trestného poriadku a do trestného konania vedeného pod sp. zn. VII/3 Gv 142/21/1000 vydal finančnú hotovosť vo výške 250.000 eur. Čo sa týka Ing. PhDr. Y., nebol v tejto ani v inej trestnej veci väzobne stíhaný. V trestnom konaní vedenom pod sp. zn. VII/3 Gv 90/19/1000 mal zaistený celý majetok, v dôsledku nálezu ústavného súdu z 27. septembra 2023, sp. zn. PL. ÚS 1/2021, bolo toto zaistenie zrušené. Zároveň dobrovoľne vydal do trestného konania finančné prostriedky vo výške 400.000 eur.

Obžalovaná JUDr. D. M., MBA sa k informácii prokurátora o zákonných benefitoch vyjadrila v podaní doručenom odvolaciemu súdu 17. júna 2024, v ktorom uviedla, že celý postup OČTK pri spolupráci so spolupracujúcimi osobami je v tomto konaní nepreskúmateľný, pretože naďalej nie je zjavné, za akých podmienok začali tieto osoby v prípravnom konaní vypovedať. Zároveň sa potvrdilo, že neformálna dohoda so spolupracujúcimi osobami v čase začatia jej trestného stíhania existovala, hoci prokurátor poprel akékoľvek sľúbené/poskytnuté benefity týmto svedkom za ich spoluprácu. Získané benefity pre spolupracujúcich svedkov považuje za nezákonné a neprimerané, najmä v prípade svedka Ing. Z., ku ktorého odsúdeniu došlo, až keď upozornila na nečinnosť OČTK v tejto veci, zároveň došlo k obchádzaniu zákona a pripojený rozsudok v jeho veci prispieva k záveru o jeho nedôveryhodnosti, pretože ním bol uznaný za vinného zo spáchania skutku, z ktorého boli vyvodené sporné okolnosti, t. j. celková suma, ktorú vyžiadal ako odmenu pre zamestnancov finančnej správy, a ktorá mu bola odovzdaná v jeho byte v N. R., ako aj to, že v nej malo byť zahrnutých aj 50.000 eur určených pre Ing. F.. Skutok v bode 2/ rozsudku, ktorý prokurátor k podaniu pripojil, je podľa obsahu obdobným skutkom, za ktorý bola uznaná za vinnú, avšak pribudli k nemu nové skutočnosti, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní (že ju svedok Ing. Z. telefonicky kontaktoval za účelom pozvania na stretnutie, na ktorom malo dôjsť k odovzdaniu odmeny a odbor právnych služieb, ktorého bola riaditeľkou v čase skutku bol zásadným útvarom pri tvorbe zmlúv so spoločnosťou G.). Obžalovaná v tejto vylúčenej trestnej veci svedka Ing. Z. nebola nikdy vypočutá a nie je známe, či v nej bol vypočutý svedok Ing. PhDr. J. Y., a tak zmenil svoju výpoveď vo vzťahu k celkovej sume odovzdaných finančných prostriedkov a sume určenej pre Ing. F..

Priznanie svedka Ing. Z. k obdobnému skutku v jeho trestnej veci nespôsobuje zvýšenie dôkaznej hodnoty jeho výpovede v tomto konaní, najmä ak je s ohľadom na dôkaznú situáciu v niektorých skutočnostiach sporné, v dôsledku ktorých podľa názoru obžalovanej nemalo dôjsť k uzavretiu a schváleniu dohody o vine a treste. Obžalovaná ďalej namietala právnu kvalifikáciu tohto skutku, pretože sa jedná o dokonané skutky a Ing. Z. bol ich priamym páchatel'om, nie účastníkom vo forme organizátorstva.

K výške peňažného trestu, ktorý bol Ing. Z. uložený uviedla, že predstavuje výšku finančných prostriedkov, ktoré vydal v inom trestnom konaní po predaji rozostaveného rodinného domu.

Ohľadom prepusteníu svedka Ing. A. Z. z väzby odkázala na rozhodnutie najvyššieho súdu zo 14. marca 2017, sp. zn. 6Tost/9/2017, podľa ktorého prepúšťanie obvinených z väzby na slobodu prokurátorom potom, čo sa priznali k spáchaniu trestnej činnosti a začali spolupracovať naznačuje, že väzba mohla byť prostriedkom k vynúteniu priznania, čo je nezákonné. Navyše môžu usvedčujúci obvinení prispôsobovať výpovede k už získaným dôkazom, bez hrozby postihu za krivú výpoveď.

V závere uviedla, že benefit poskytnutý spolupracujúcemu svedkovi Ing. PhDr. Y. vo forme zastaveného trestného stíhania považuje za neprimeraný, už len z dôvodu, že výška poskytnutých úplatkov je 400.000 eur, pričom spolupracujúcou osobou sa stal až keď mu bolo v inej veci vznesené obvinenie pre závažnú trestnú činnosť. Nešlo tak o ojedinelý exces z riadne vedeného života, pričom poskytnutím úplatku si chcel zabezpečiť výhody v podnikaní.

Obžalovaná PaedDr. X. A. sa k informácii prokurátora o zákonných benefitoch vyjadrila v podaní doručenom odvolaciemu súdu 18. júna 2024 v ktorom uviedla, že prokurátor poskytol informácie iba ohľadom jednej z viacerých trestných vecí vedených proti Ing. Z., pričom bol trestne stíhaný aj v kauzách „D.“, „K.“ a „Y.“. Navrhla preto, aby bolo od prokurátora vyžiadané doplnenie informácii o poskytnutých a sľúbených benefitoch Ing. Z. vo všetkých voči nemu vedených trestných veciach.

K peňažnému trestu uloženému Ing. Z. uviedla, že sa presne zhoduje so sumou, ktorú mal dobrovoľne vydať OČTK a má za to, že najvyšší súd by mal pred rozhodnutím v tejto veci disponovať informáciou, či zhodnosť týchto súm má nejakú relevantnú spojitosť, a či bol peňažný trest mu uložený vykonaný a akým postupom.

Na žiadosť odvolacieho súdu doručil prokurátor 21. novembra 2024 doplnujúce informácie o zákonných benefitoch, pričom uviedol, že relevantné skutočnosti majúce súvis so skutkami v tejto veci predložil už v podaní z 2. mája 2024.

V úvode uviedol, že ustanovenie § 33a ods. 2 Trestného poriadku, ktoré sa týka spisovania záznamov o poskytnutých a sľúbených benefitoch sa uplatňuje až od účinnosti novely zákona č. 40/2024 Z. z., t. j. od 15. marca 2024. Nie je teda povinný spisovať záznamy s osobou, ktorej boli poskytnuté zákonné benefity pred jej účinnosťou.

Následne rozpisal zoznamy evidovaných trestných vecí Ing. PhDr. J. Y. a Ing. A. Z..

K podaniu priložil uznesenia, ktorými boli v niektorých trestných veciach podmiennečne zastavené, prípadne zastavené trestné stíhania Ing. PhDr. Y. a Ing. Z..

Obžalovaná PaedDr. X. A. doplnila dôvody svojho odvolania na základe nových zistených skutočností z trestného konania vedenom na súde I. stupňa proti obžalovaným Ing. H. U., Ing. E., H. U., MBA, Mgr. J. U., Ing. arch. J. Y. a Ing. N. X., PhD., v podaní doručenom odvolaciemu súdu 27. januára 2025. K tomuto podaniu priložila zápisnicu z hlavného pojednávania konaného na súde I. stupňa 14. novembra 2024 a týkajúceho sa vyššie špecifikovaných obžalovaných, ktorá potvrdzuje dôvodnosť jej odvolania a opodstatnenosť argumentov spochybňujúcich hodnovernosť svedka Ing. Z., ktorého výpoveď je jediným dôkazom, na základe ktorého bola uznaná za vinnú. Uvedené skutočnosti vyvodzuje z toho, že Ing. Z. využil na predmetnom hlavnom pojednávaní svoje právo a nevypovedal z dôvodu hrozby nebezpečenstva trestného stíhania. Svedok Ing. A., trestne stíhaný rovnako ako obžalovaná pre prijatie úplatku od Ing. Z., ako svedok na hlavnom pojednávaní znegoval svoje predchádzajúce priznanie keď uviedol, že Ing. Z. mu peniaze nedal a to že mu ich dal uviedol iba preto, aby nešiel opätovne do väzby. Jedná sa tak o ďalšie spochybnenie výpovede Ing. Z..

Obžalovaná priložila aj záver výsledku psychofyziologického vyšetrenia z 8. októbra 2023, ktoré

absolvovala z vlastnej iniciatívy a z ktorého vyplýva, že jej odpovede „nie“ na otázky, či jej dal Ing. Z. hotovosť 20.000 eur ako úplatok a či vedela, že si Ing. Z. vypýtal finančnú hotovosť od Ing. PhDr. Y., sú pravdepodobne pravdivé. Originál tohto dokumentu predložila najvyššiemu súdu 28. januára 2025.

Obžalovaná JUDr. D. M., MBA doručila odvolaciemu súdu 10. februára 2025 doplnenie svojho odvolania v ktorom uviedla, že v súvislosti s otázkou dôveryhodnosti svedka Ing. Z. sa objavili nové skutočnosti súvisiace s kauzou „J.“. Zo zápisníc o výsluchu tohto svedka z 8. a 9. júna 2021 (ktoré priložil k podaniu) a verejne dostupných zvukových záznamov z kancelárie vyšetrovateľa NAKA z 11. júna 2021 vyplýva, že Ing. Z. bol počas výkonu väzby v kaze „J.“ vyžiadaný OČTK za účelom realizácie výsluchov v inej trestnej veci (príloha k podaniu), 2 dni vypovedal a následne mal byť 10. júna 2021 eskortovaný z výkonu väzby a prevzatý vyšetrovatelkou v kauze „J.“, o čom neexistuje žiadna zápisnica. Po tomto procesnom úkone Ing. Z. zásadne zmenil taktiku svojej obhajoby, priznal sa ku skutkom a spomenul si na údajnú odmenu jej poskytnutú. K uvedeným skutočnostiam sa Ing. Z. v súdnom konaní v kauze „J.“ nevyjadril a odmietol vypovedať, čo nijak neodôvodnil (zápisnica z hlavného pojednávania konaného 14. novembra 2024 v kaze „J.“ priložila k podaniu).

Zároveň sa v mediálnom priestore objavili informácie (príloha k podaniu) o výpovediach Ing. PhDr. Y., ktorý si presne nepamätal rozdelenie finančných súm, ktoré od neho Ing. Z. požadoval ako odmenu pre svojich zamestnancov. Ako vyplýva z jeho výpovede z 9. mája 2024 (zápisnica z hlavného pojednávania v prílohe), jeho výpovede boli pravdepodobne upravované, neboli spontánne, boli do nich prekopirované celé pasáže z jeho poznámok a bol spochybnený aj jeho podpis.

Z uznesení prokurátora o podmienčnom zastavení trestného stíhania Ing. PhDr. Y. vo vzťahu ku skutku, ktorý je predmetom tohto konania vyplýva, že prvý krát vypovedal až 15. júna 2021, avšak z technických spisov vyplýva, že bol viackrát v priebehu mesiaca máj - jún vypočutý neformálne. Takýto postup označila obžalovaná za neprípustný.

O neurčitosti obsahu prvotných výpovedí svedka a o požiadavkách vyšetrovatelky na vynechanie niektorých častí svedeckej výpovede Ing. PhDr. Y. (jeho poznámky navrhla zabezpečiť) svedčia výpovede svedkov T. a I. (príloha k podaniu).

Ohľadom rozhodnutí, ktoré prokurátor predložil najvyššiemu súdu uviedla, že naďalej má za to, že svedkom boli poskytnuté neprimerané, teda zákon obchádzajúce benefity. Poukázala zároveň na skutočnosť, že uznesenia prokurátora a návrhy na schválenie dohôd o vine a treste boli vydané tesne pred prijatím zákona o zrušení Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry. Z jednotlivých skutkov uvedených v týchto rozhodnutiach vyplýva, že svedok Ing. Z. prijal úplatky v celkovej výške minimálne 1.281.000 eur, pričom trestné stíhania v rozsahu 1.100.000 eur prijatých úplatkov boli definitívne zastavené a svedok Ing. PhDr. Y. poskytol úplatky v celkovej výške 770.000 eur. Osobitne poukázala na uznesenie prokurátora, ktorým bolo Ing. Z. zastavené trestné stíhanie, v ktorom prokurátor vo vzťahu k väčšine skutkov uvádza, že tento nemal žiadny finančný prospech, plnil iba úlohu sprostredkovateľa úplatkov, vo vzťahu k jednému zo skutkov uviedol, že nebola priamo poškodená žiadna fyzická ani právnická osoba (pričom s najväčšou pravdepodobnosťou je poškodeným štát), a účelovo sa vyhol skutkom v rámci ktorých mal Ing. Z. prijať úplatky vo výške 48.000 eur a 133.000 eur. Otázkou teda je, či OČTK predčasne nerezignovali na zistenie rozsahu trestnej činnosti tejto osoby.

Obžalovaná poukázala na to, že iba pre skutky, v ktorých bolo doposiaľ zastavené alebo podmienčne zastavené trestné stíhanie, hrozil svedkovi Ing. Z. v čase vydania rozhodnutí trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov až 16 rokov a 8 mesiacov a svedkovi Ing. PhDr. Y. 5 rokov až 14 rokov a 4 mesiace. Pri takomto rozsahu stíhanej závažnej trestnej činnosti bola týmto spolupracujúcim svedkom za ich výpovede poskytnutá takmer beztrestnosť.

Ďalej poukázala na výpoveď svedka Ing. A. z hlavného pojednávania v kauze „J.“ zo 14. novembra 2024, ktorý poprel spáchanie skutku, pričom uviedol, že pôvodne poprel spáchanie skutku, neskôr však z dôvodu jeho umiestnenia do cely policajného zaistenia, pod hrozbou väzby a zlého psychického stavu,

sa k nemu dobrovoľne priznal. Je tak ďalšou osobou, ktorá popiera tvrdenia Ing. Z.. Podľa medializovaných informácií svedkyňa N. z dôvodu nátlaku na uzavretie dohody o vine a treste napadla rozsudok súdu I. stupňa, ktorým bola táto dohoda schválená dovolaním, a na hlavnom pojednávaní v kauze „J.“ poprela spáchanie skutku.

Navrhla vypočuť v tomto konaní aj vyššie uvedených svedkov (A. a N.) ku skutočnostiam smerujúcich k priznaniu sa k trestnej činnosti, pretože to má vplyv na dôveryhodnosť výpovedí spolupracujúcich osôb.

Zároveň obžalovaná uviedla, že v mesiacoch máj/jún 2024 sa zúčastnila protokolárneho odovzdávania vecí a listín nachádzajúcich sa v jej bývalej kancelárii na Finančnom riaditeľstve SR, v rámci ktorého bol Inšpekcii Finančnej správy Slovenskej republiky odovzdaný mobilný telefón, ktorý teda nemala a nemá nič spoločné so skutkom. Keďže súd I. stupňa na ňom založil záver o jej vine navrhla, aby bol z finančnej správy vyžiadaný protokol o prevzatí vecí z jej bývalej kancelárie.

Vo vzťahu k trestu, ktorý jej bol rozsudkom súdu I. stupňa uložený, poukázala na rozhodnutia ústavného súdu ČR, podľa ktorých prísnejší trest uložený odsudzujúcim rozsudkom po zrušení trestného rozkazu nesmie byť sankciou za využitie práva obžalovaného podať odpor, a ak vyšli v rámci hlavného pojednávania na povrch okolnosti podmieňujúce uloženie prísnejšieho trestu, je potrebné ich uviesť v odôvodnení rozsudku. Odkázala aj na zmenu trestnej sadzby stíhaného trestného činu dôsledkom novely Trestného zákona.

Prokurátor doručil odvolaciemu súdu 13. februára 2025 stanovisko k doplneniu odvolania obžalovanej JUDr. D. M., MBA v ktorom uviedol, že dôrazne a kategoricky odmieta manipuláciu posudzovaného trestného spisu, prípadne iných súvisiacich trestných konaní. Trestné stíhanie prebehlo v súlade so zákonom a objektívne. Rovnako tak odmieta nepodložené, účelové a špekulatívne tvrdenia ohľadom manipulácie trestného konania, ktoré nemajú reálny základ a vychádzajú z domnienok, hypotéz, bulvárnych článkov a nepravdivých tvrdení.

Odmietol akýkoľvek nátlak v akejkoľvek forme na obvinených alebo svedkov v tomto, alebo v inom prípade. Dotknuté osoby takmer vždy vypovedali v prítomnosti svojich právnych zástupcov, po zákonom poučení dobrovoľne a slobodne. Rovnako tak podpísali všetky zápisnice. Ing. Z. sa v rámci väzobného výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie súdu I. stupňa konaného 20. júla 2021 vyslovene pýtal, či počas väzby pociťoval fyzický, psychický nátlak, pričom odpoveď bola nie. O žiadnom nátlaku ani ovplyvňovaní nevypovedal žiadny svedok počas doposiaľ vykonaných výsluchov, preto neexistuje žiadny konkrétny poznatok o nepravdivej výpovedi dôsledkom vplyvu alebo nátlaku.

Poukázal na svedeckú výpoveď Ing. PhDr. Y. z konania vedeného na Úrade inšpekčnej služby v rámci ktorej tento poprel, že by vypovedal o niečom čo nevie, prípadne, že by bol navádzaný na výpoveď. Poprel aj akúkoľvek priamu komunikáciu s príslušníkmi NAKA, alebo prokurátormi, sľúbenú možnosť zníženia trestu, alebo alternatívneho riešenia stíhania za výpoveď voči konkrétnym osobám.

Prokurátor namietal, aby boli v konaní ako listinné dôkazy použité výpovede svedkov z iných trestných konaní, pretože to Trestný poriadok neumožňuje.

K argumentom obžalovanej týkajúcich sa informácií pochádzajúcich z trestného konania vedeného na Úrade inšpekčnej služby uviedol, že bolo začaté neskôr (prvé uznesenie o obvinení v danej veci bolo vydané 29. januára 2021) ako v kauze „J.“, ktorá začala až 12. novembra 2020, pričom on ako prokurátor v danej veci nevykonával dozorovú právomoc.

Doručil zároveň odvolaciemu súdu 13. februára 2025 doplnenie informácií o spolupracujúcich osobách, v ktorom uviedol, že vo vzťahu ku skutkom, týkajúcich sa kauzy „J.“, boli 9. decembra 2024 na obvineného Ing. Z. a 17. januára 2025 na obvineného Ing. Y. podané obžaloby.

Najvyšší súd ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaných odvolaní prokurátora a obžalovaných PaedDr. X. A. a JUDr. D. M., MBA, ako oprávnených osôb na ich podanie, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých (t. j. všetkých) výrokov rozsudku, proti ktorým podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné a odvolania obžalovaných sú dôvodné.

Na verejnom zasadnutí konanom o týchto odvolaniach, ktoré bolo vykonané v prítomnosti všetkých odvolateľov, obhajcov (s výnimkou druhej obhajkyne obžalovanej PaedDr. X. A. JUDr. P. Y., ktorej neprítomnosť ospravedlnil obhajca Mgr. Peter Hudec), zotrvali títo na podaných odvolaniach a v nich obsiahnutej písomnej odvolacej argumentácii v celom rozsahu, pričom nad rámec návrhov na doplnenie dokazovania zo strany obhajoby, ktoré vyplynuli z oboznámených písomných dôvodov odvolania, obhajca obžalovanej JUDr. D. A., MBA navrhol v rámci odvolacieho konania oboznámiť trestný rozkaz súdu I. stupňa z 13. januára 2025, sp. zn. 16T/7/2024, zároveň uviedol, že netrujú na výsluchu svedkov T. a I..

Najvyšší súd na verejnom zasadnutí prečítal podľa § 295 ods. 2 Trestného poriadku, v spojení s § 269 Trestného poriadku zabezpečené listinné dôkazy z dostupných elektronických lustrácií (odpis registra trestov, lustrácia v rezorte Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, centrálna evidencia správnych deliktov a priestupkov, lustrácia v databáze súdov) z ktorých vyplynulo, že od konania na súde I. stupňa sa vo vzťahu k obžalovaným v tomto smere nič nezmenilo.

Čo sa týka konečných návrhov, obe obžalované zotrvali na návrhoch prezentovaných v ich písomne vyhotovených odvolaniach.

Prokurátor modifikoval svoj petít v zmysle novely Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 tak, že navrhol odvolaciemu súdu zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa v celom rozsahu a zároveň aby sám v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol vo veci tak, že uzná obe obžalované za vinné na skutkovom základe uvedenom v rozsudku súdu I. stupňa, avšak pre prečin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 a uloží im tresty odňatia slobody v hornej polovici zákonom upravenej trestnej sadzby s ich podmieneným odkladom a primeranou skúšobnou dobou, adekvátne peňažné tresty minimálne v rozsahu deklarovaných úplatkov spoločne s primeraným náhradným trestom odňatia slobody a zákaz činnosti vykonávať funkcie v ktoromkoľvek subjekte verejnej správy na primeranú dobu.

Po vykonaní prieskumnej povinnosti dospel odvolací súd k záveru, že súd I. stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu vyžadovanom v § 2 ods. 10 Trestného poriadku, pri vykonávaní dôkazov sa nedopustil takých chýb, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku z procesných dôvodov, obžalovaným vytvoril dostatočný procesný rámec pre realizáciu ich práva na obhajobu, avšak dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom nevyhodnotil v intenciách kritérií uvedených v § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

Súd I. stupňa odsudzujúce výroky voči obom obžalovaným v napadnutom rozsudku v podstatnom zdôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalované sa konania dopustili tak, ako bolo uvedené vo výrokovej časti rozsudku, z čoho ich priamo usvedčuje predovšetkým výpoveď spolupracujúceho svedka Ing. Z., ktorú považuje za pravdivú, keďže v nej podrobne a opakovane (jeho výpoveď z hlavného pojednávania bola v podstatných bodoch zhodná z jeho výpoveďou z prípravného konania) opísal celý mechanizmus ich spáchania, zrozumiteľne a logicky zodpovedal všetky položené otázky, pričom vypovedal po zložení prísahy, spontánne, samostatne, vierohodne a na svojich tvrdeniach zotrval aj po vyjadrení obžalovaných. Čo sa týka výhod poskytnutých zo strany OČTK Ing. Z., súd I. stupňa uviedol, že tieto neboli neprimerané.

Poukázal zároveň na výpovede svedkov N., Ing. B. a Ing. A. s tým, že Ing. B. a Ing. A. potvrdili, že

prevzali peniaze prostredníctvom Ing. Z. od Ing. PhDr. Y. Súd I. stupňa mal za to, že je nelogické tvrdiť, že týmto osobám boli reálne odovzdané finančné prostriedky, ale u obžalovaných si tieto okolnosti Ing. Z. vymyslel, do čoho zapadá aj výpoveď Ing. E., ktorému mal byť tiež odovzdaný úplatok, ktorý neprevzal a Ing. Z. si ho ponechal pre seba.

Svoj záver o vine obžalovaných vyplývajúci z výpovede svedka Ing. Z. podložil súdu I. stupňa aj výpoveďou spolupracujúceho svedka Ing. PhDr. Y., ktorá podľa jeho názoru v podstatných okolnostiach korešponduje s výpoveďou svedka Ing. Z. a v ich výpovediach nezistil rozpory, z ktorých by vyplývalo, že úmyselne hovoria nepravdu, naopak odovzдание úplatku obžalovaným nebolo žiadnym spôsobom výpoveďou Ing. PhDr. Y. spochybnené. K rozporom v ich výpovediach uviedol, že išlo o nepresnosti v detailoch vzniknutých odstupom času, ktoré podstatu konania obžalovaných nemenia a je možné ich logicky vysvetliť.

Odvolací súd sa s predmetnou argumentáciou súdu I. stupňa nestotožnil a to primárne z nasledovných dôvodov:

Podstata protiprávnosti konania obžalovaných v zmysle skutkových viet napadnutého rozsudku mala spočívať v tom, že obžalované prijali od Ing. Z. v hotovosti bez akéhokoľvek právneho nároku a dôvodu sumy 30.000 eur (obžalovaná JUDr. D. M., MPH) a 20.000 eur (obžalovaná PaedDr. X. A.). Najvyšší súd je však toho názoru, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by obžalované v súvislosti s obstarávaním všeobecného záujmu priamo pre seba prijali úplatok. Obe obžalované takéto konanie popreli, pričom opak ich tvrdenia vyplýva výlučne iba z tvrdenia spolupracujúceho svedka Ing. Z. a verzia toho, že úplatok od Ing. PhDr. Y. prostredníctvom Ing. Z. neprijali, vyvrátená nebola. Prokurátorovi sa tak v konaní nepodarilo nad akúkoľvek pochybnosť preukázať ďalšími dôkazmi, že by skutočne obžalované prijali úplatok a nepodarilo sa mu vyvrátiť obhajobné tvrdenia obžalovaných, že finančné čiastky neprijali, respektíve im vôbec neboli Ing. Z. ponúknuté. Vina obžalovaného môže byť založená len na dôkazoch, ktoré absolútne vylučujú pochybnosť, že sa skutok stal tak, ako je predmetom trestného stíhania.

Najvyšší súd preto v tomto smere poukazuje na judikatúru ústavného súdu, v ktorej tento konzistentne zdôrazňuje, že osamotená výpoveď zaujatého svedka alebo kajúcnika, bez podpory ďalších dôkazov, nie je dostatočná na uznanie viny. Takéto výpovede musia byť dôkladne overené a podporené ďalšími dôkazmi, aby bola zabezpečená spravodlivosť trestného konania (viď napríklad nález ústavného súdu z 30. októbra 2024, sp. zn. I. ÚS 245/2024).

Ústavný súd tiež kontinuálne zdôrazňuje, že samotná skutočnosť, že osoba vypovedá ako kajúcnik, automaticky neznamená, že jeho výpoveď je pravdivá. Je nevyhnutné, aby takéto výpovede boli podporené ďalšími dôkazmi a aby súdy pri ich hodnotení postupovali s mimoriadnou obozretnosťou. V tomto smere možno poukázať aj na nález ústavného súdu ČR pod sp. zn. I. ÚS/520/2016: „Výpoveď obžalovaného bola v podstatnej časti založená na základe svedeckých výpovedí, ktorých vierohodnosť však vôbec nebola skúmaná a to napriek tomu, že išlo o svedkov, ktorí objektívne nemohli byť nezaujatí na výsledku trestného konania. Súdy tu nerešpektovali zásadu in dubio pro reo vyplývajúcu z prezumpcie neviny. Ústavný súd pripomína, že v situácii „tvrdenia proti tvrdeniu“ sú súdy povinné dôkladne posudzovať vierohodnosť jednotlivých proti sebe stojacich výpovedí a postupovať obzvlášť starostlivo a obozretne pri hodnotení týchto výpovedí a vyvodzovaní skutkových záverov a to za prísneho rešpektovania princípov prezumpcie neviny. Okrem iného, súdy v takejto situácii nemôžu opomenúť, ak je u svedka, či svedkov, ktorých výpoveď stojí proti výpovedi obvineného, objektívne prítomná pochybnosť o ich nezainteresovanosti na výsledku konania. Uvedená povinnosť súdov je zvýraznená v prípadoch, keď takáto svedecká výpoveď, či svedecké výpovede stojace proti výpovedi obžalovaného predstavujú jediný priamy dôkaz, z ktorého má byť preukázaná vina obžalovaného“.

Odvolací súd odkazuje aj na judikatúru EŠLP, konkrétne rozsudok vo veci Branislava Adamča proti Slovenskej republike z 12. novembra 2019, v ktorom bolo konštatované porušenie práva na spravodlivý proces, keď bolo odsúdenie založené na výpovedi svedka, pričom ostatné dôkazy boli nepriame, mali

dôkazný význam iba pri ich posúdení s priamym dôkazom v podobe dotknutej svedeckej výpovede. Podľa ESĽP sa sudy nevenovali skutočnosti, že usvedčujúci dôkaz pochádza od osoby, ktorá bola sama zapletená v danom trestnom čine. Výhoda, ktorú pritom táto osoba získala v danom trestnom konaní, nepredstavovala iba zníženie trestu alebo finančnej sankcie, ale predstavovala praktickú beztrestnosť za trestný čin vraždy. Podľa názoru ESĽP, použitie výpovede tohto svedka v trestnom konaní proti sťažovateľovi, vzhľadom na význam tohto dôkazu, nebolo za osobitných okolností prípadu sprevádzané primeranými zárukami na zabezpečenie celkovej spravodlivosti konania.

Potrebné je poukázať aj na rozsudok ESĽP vo veci Erik Adamčo proti Slovenskej republike z 1. júna 2023, v ktorom tento zdôraznil potrebu dôkladného a kritického hodnotenia výpovedí spolupracujúcich svedkov v trestných konaniach, aby bolo zabezpečené právo obvinených na spravodlivý proces a ako pochybné označil také hodnotenie dôkazov, keď sa z rozporov medzi výpoveďami spolupracujúcich svedkov vyvodzuje presvedčivosť, či dôveryhodnosť ich výpovedí a nie naopak. Spolpracujúci svedok môže mať rôzne motívy vypovedať proti inej osobe, a riziko vymyslenia si takejto výpovede s cieľom získať výhody nemožno podceňovať.

Zároveň sa odvolací súd nestotožnil s názorom súdu I. stupňa, že výpoveď svedka Ing. Z. objektivizuje výpoveď svedka Ing. PhDr. Y. a to primárne z dôvodu, že medzi výpoveďami uvedených svedkov sú zásadné rozpory. Vyhodnotenie týchto rozporov súdom I. stupňa, že sa jedná o „nepresnosti v detailoch“, ktoré sú prirodzené vzhľadom na odstup času, nepovažuje najvyšší súd za správne vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o zásadné rozpory v podstatných okolnostiach, a to konkrétne:

Výpoveď svedka Ing. Z. a výpoveď svedka Ing. PhDr. Y. sa nezhodujú v dôvode poskytnutia finančných prostriedkov pre konkrétnych zamestnancov. Ing. Z. tvrdil, že sa malo jednáť o odmenu za podporu a ich enormné nasadenie pri kontrahovaní a úspešnej implementácii projektov spoločnosti G., ktorých ďalší rozvoj bol predpokladaný, zatiaľ čo Ing. PhDr. Y. tvrdil, že celé to bolo v kontexte ďalšieho pôsobenia Ing. Z. ako ministra financií, aby mu boli ľudia zviazaní.

Ďalší zásadný rozdiel spočíva vo výhradách svedka Ing. PhDr. Y. voči zamestnancom, pre ktorých žiadal svedok Ing. Z. odmenu. Svedok Ing. Z. uviedol, že Ing. PhDr. Y. mal výhrady k väčšine ním navrhnutých zamestnancov, pričom dospeli k dohode, že vyplatí odmenu všetkým okrem Ing. F.. Svedok Ing. PhDr. Y. uviedol, že sa ohradil voči trom z Ing. Z. navrhnutých zamestnancov, konkrétne voči Ing. E. a PaedDr. A., ktorí mali byť platení U. a JUDr. M., pretože ich nemala rada a nepomáhala im. K tvrdeniu Ing. Z. ohľadom odmietnutia vyplatiť odmenu Ing. F. uviedol, že na to nemal dôvod, mal s ním dobré vzťahy, zároveň mal Ing. F. kľúčovú úlohu v odbornom presadzovaní projektu eKasa.

Rozpor je aj vo výške finančnej čiastky, na ktorej sa títo svedkovia dohodli. Ing. Z. vo svojej výpovedi uviedol, že sa dohodli na vyplatení odmien vo výške 150.000 eur, zatiaľ čo Ing. PhDr. Y. vypovedal, že sa malo jednáť o čiastku vo výške 200.000 eur, v čom bola zarátaná aj čiastka pre Ing. F., o ktorom Ing. Z. tvrdil, že mu Ing. PhDr. Y. odmietol vyplatiť odmenu.

Za zásadný považuje odvolací súd aj rozpor vo výpovedi týchto spolupracujúcich svedkov týkajúci sa toho, v čom Ing. PhDr. Y. priniesol peniaze Ing. Z.. Ing. Z. vypovedal, že peniaze vo výške 100.000 eur (50.000 eur určených pre Ing. B. priniesol Ing. PhDr. Y. podľa tvrdenia Ing. Z. až na stretnutie s ňou v jeho byte v N. R. v darčekovej taške s kozmetickými výrobkami) priniesol Ing. PhDr. Y. vo väčšej bielej obálke. Ing. PhDr. Y. vypovedal, že Ing. Z. priniesol do bytu v N. R. 200.000 eur (t. j. odmeny pre všetkých zamestnancov vrátane Ing. F. a Ing. B.) v bielej tvrdenej papierovej taške, v ktorej bol čierny PVC „sáčok“ s bankovkami v gumičke a bankovej páske.

Nad rámec s poukazom na množstvo rozporov vyplývajúcich z výpovedí týchto spolupracujúcich svedkov najvyšší súd poukazuje aj na podľa jeho názoru zásadný rozpor týkajúci sa skutočnosti, či odmenu pre Ing. B. vo výške 50.000 eur odovzdal Ing. PhDr. Y. v rámci vyššie uvedenej čiastky, alebo ich priniesol Ing. PhDr. Y. až na stretnutie s Ing. B. v darčekovej taštičke s kozmetikou.

Čo sa týka odovzdania peňazí obžalovaným, t. j. prijatia úplatku, v tomto smere vypovedal iba spolupracujúci svedok Ing. Z., pričom uviedol, že Ing. PhDr. Y. sa ho následne nepýtal, či peniaze ostatným odovzdal, nekontroloval ho, avšak Ing. PhDr. Y. vo svojej výpovedi uviedol, že sa po pol roku Ing. Z. pýtal, či peniaze odovzdal, povedal mu, že samozrejme, či si myslí, že by si ich nechal pre seba, o čom preukázateľne klamal, pretože ako bolo neskôr dokázané sumu 50 000 eur určených pre svedka Ing. E. si pre seba ponechal.

Vzhľadom na vyššie špecifikované rozpory dospel odvolací súd k záveru, že výpoveď svedka Ing. PhDr. Y. nemožno vyhodnotiť tak, že objektivizuje výpoveď svedka Ing. Z. a to nielen vzhľadom na zásadné rozpory vo výpovediach svedkov, ale najmä vzhľadom na skutočnosť, že svedok Ing. PhDr. Y. nevypovedal vo vzťahu ku skutkom kladených obžalovaným za vinu, pretože pri ňom nebol, t. j. neusvedčuje obžalované z prijatia úplatku, potvrdzuje iba, že peniaze odovzdal Ing. Z., ale k tomu, či ich Ing. Z. odovzdal obžalovaným vo svojej výpovedi uviedol, že nevie.

Pokiaľ súd I. stupňa v odôvodnení svojho rozsudku poukazoval na výpovede svedkov N., Ing. B. a Ing. A., k tomuto najvyšší súd uvádza, že žiadny z uvedených svedkov neusvedčuje obžalované z konania, ktoré im je kladené za vinu. Svedkyňa N. k prejednáványm skutkom uviedla, že o prijatí úplatku obžalovanými nemá žiadnu vedomosť. Svedok Ing. A. sa ku konaniu obžalovaných nevyjadril. Svedkyňa Ing. B. sa ku skutkom týkajúcich sa obžalovaných vôbec nevyjadrila, priznala sa ku skutku, ktorý jej bol kladený za vinu, pričom je potrebné uviesť, že okrem vlastného priznania bola zo spáchania skutku okrem výpovede svedka Ing. Z. usvedčená aj výpoveďou svedka Ing. PhDr. Y., ktorí boli na stretnutí, na ktorom jej bol odovzdaný úplatok, prítomní. V prejednávanej trestnej veci vypovedá o skutkoch len a iba spolupracujúci svedok Ing. Z., pričom v jeho výpovedi sú zásadné rozpory spochybňujúce jeho dôveryhodnosť a pravdivosť jeho tvrdení, a obžalované spáchanie skutkov od počiatku trestného konania popierajú.

Svedok Ing. E., ktorého výpoveď podľa názoru súdu I. stupňa zapadá do rámca odovzdania úplatkov Ing. PhDr. Y. prostredníctvom Ing. Z. okrem Ing. B., Ing. A. aj obžalovaným, vo svojej výpovedi uviedol, že s odstupom mesiaca dvoch po odchode Ing. Z. z Finančnej správy sa stretli, keď mu povedal niečo ako „chcem sa ti poďakovať“ alebo „môžem sa ti poďakovať za odvedenú prácu?“, na čo reagoval tak, že už tak urobil na porade vedenia pred jeho odchodom, na ktorej vyslovil všetkým členom vedenia poďakovanie za odvedenú prácu a ďalej sa touto témou už nezaoberali. Zároveň svedok uviedol, že si túto situáciu nikdy nevyložil inak, ako verbálne poďakovanie za odvedenú prácu. Konštatovanie súdu I. stupňa, že svedkovi Ing. E. mal byť odovzdaný od Ing. PhDr. Y. prostredníctvom Ing. Z. úplatok, avšak tento ho nakoniec neprevzal, nevyplýva z výpovede tohto svedka. Odvolací súd je toho názoru, že súd I. stupňa nesprávne jeho výpoveď interpretoval, pretože svedok sa vyslovene vyjadril, že snahu Ing. Z. o poďakovanie považoval vyslovene za verbálne poďakovanie a nijak inak. Nemohol tak úplatok „nakoniec neprevziať“ ako to uviedol súd I. stupňa, keď si snahu Ing. Z. o poďakovanie vyložil ako verbálne poďakovanie, nie ako úplatok. O odovzdaní finančných čiastok iným ľuďom nič neuviedol.

Svedok Ing. Z. vo vzťahu k odovzdaniu peňazí Ing. E. vo svojej výpovedi uviedol, že ho dva krát kontaktoval s tým, že sa s ním chce osobne stretnúť a poďakovať mu za dobre odvedenú prácu, na čo mu Ing. E. povedal, že už sa poďakoval a má to nechať tak. Z výpovedí svedkov Ing. Z. a Ing. E. možno vyvodiť záver, že sa zhodujú v okolnosti, že Ing. Z. mal snahu stretnúť sa s Ing. E. za účelom poďakovania sa, avšak nestretli sa. Nemožno prisvedčiť preto tvrdeniu súdu I. stupňa, že svedok Ing. E. neprevzal úplatok, keď podľa jeho tvrdení nemal vedomosť, že mu Ing. Z. chce nejaký odovzdať.

Keďže ale Ing. Z. uviedol, že z finančnej čiastky, ktorú mu Ing. PhDr. Y. odovzdal, si čiastku určenú pre Ing. E. vo výške 50.000 eur ponechal pre seba, vyvstáva otázka, či si neponechal pre seba aj finančné čiastky, ktoré od Ing. PhDr. Y. prevzal a mali byť určené pre obžalované. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ z vykonaného dokazovania vyplýva možnosť viacerých spôsobov ustálenia priebehu skutkového deja, a nielen jedna absolútne nespochybniteľná možnosť, je nevyhnutné v konaní aplikovať zásadu trestného konania „in dubio pro reo“.

Najvyšší súd vzhľadom na vyššie uvedené nepovažuje výpovede spolupracujúcich svedkov za dôkazy usvedčujúce obžalované. Nestotožnil sa ani s konštrukciou súdu I. stupňa, že pokiaľ Ing. B. a Ing. A. potvrdili prevzatie peňazí prostredníctvom Ing. Z. od Ing. PhDr. Y. je nelogické tvrdiť, že týmto osobám boli reálne odovzdané finančné prostriedky, a u obžalovaných si tieto okolnosti Ing. Z. vymyslel. Obžalované nemožno uznať za vinné na podklade takejto argumentácia v situácii, kedy je tu jediný priamy dôkaz, ktorým je výpoveď spolupracujúceho svedka, v ktorej je evidentne mnoho závažných rozporov a proti nej stoja tvrdenia obžalovaných, ktoré jeho tvrdenia od počiatku trestného konania popierajú, t. j. situácia v ktorej stojí tvrdenie proti tvrdeniu.

Odvolací súd vyššie poukázal na judikatúru ústavného súdu, ústavného súdu ČR a ESĽP z ktorej jasne vyplýva, že jeden priamy dôkaz musí byť starostlivo overený radom ďalších nepriamych dôkazov potvrdzujúcich vierohodnosť priameho dôkazu o účasti obžalovaných na spáchaní skutkov.

V predmetnej trestnej veci obžalované usvedčuje jediný dôkaz - svedok ktorý je navyiac v postavení spolupracujúcej osoby a obžalované jeho tvrdenia popierajú, pričom odvolací súd po vyhodnotení vykonaného dokazovania dospel k odlišnému záveru než súd I. stupňa a to, že v trestnom konaní neboli produkované žiadne iné dôkazy, ktoré by obžalované usvedčovali. Nestotožnil sa v tomto smere ani so záverom súdu I. stupňa, že pokiaľ svedkovia Ing. B. a Ing. A. potvrdili, že im boli odovzdané finančné prostriedky prostredníctvom Ing. Z. od Ing. PhDr. Y., je nelogické tvrdiť, že u obžalovaných si tieto okolnosti vymysleli. Takéto vyhodnocovanie dôkazného stavu považuje odvolací súd v konaní, v ktorom je jediným priamym usvedčujúcim dôkazom výpoveď spolupracujúceho svedka, ktorá je navyiac v okolnostiach, o ktorých vypovedal aj ďalší spolupracujúci svedok (Ing. PhDr. Y.), pričom tieto sa ani netýkajú časti skutkov, ktoré opisujú protiprávne konanie obžalovaných, plná kľúčových nezrovnalostí, a jeho tvrdenia stoja proti tvrdeniam obžalovaných, za neprípustné.

Najvyšší súd v tomto smere cituje z nálezu ústavného súdu z 30. októbra 2024, sp. zn. I. ÚS 245/2024: „Povinnosť zaoberať sa účasťou obžalovaného na spáchaní skutku pritom nie je v tomto smere samoučelná či zbytočne formalistická, ale jednoznačne vyplýva z § 119 ods. 1 Trestného poriadku, ktorý normuje, že v trestnom konaní treba inter alia dokazovať nielen, či sa stal skutok a či má znaky trestného činu [písm. a)], ale aj kto tento skutok spáchal a z akých pohnútok [písm. b)]. Zároveň v § 169 ods. 1 Trestný poriadok tiež ustanovuje, že pri porade o rozsudku posúdi súd inter alia najmä, či sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný [písm. a)], či tento skutok má všetky znaky niektorého trestného činu a aká je jeho právna kvalifikácia [písm. b)], ale aj to či tento skutok spáchal obžalovaný [písm. c)]”.

Rozpory vo výpovedí svedka Ing. Z. spôsobujú, že jeho výpoveď je nevierohodná, nespoľahlivá a neudržateľná a na takomto jedinom dôkaze nemožno uznať obžalované za vinné podľa podanej obžaloby.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku v prípade, ak dokazovanie vykonané na hlavnom pojednávaní síce potvrdí, že skutok uvedený v obžalobe sa stal a naplnia znaky trestného činu, avšak dôkazná situácia neumožňuje súdu s dostatočnou mierou istoty dospieť k záveru, že jeho páchatelom je práve obžalovaný. Uvedené kladie dôraz na formuláciu „s dostatočnou mierou istoty“, čo je dôležité pre zdôraznenie princípu in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného).

V zmysle judikátu R 46/1963 zásada náležitého zistenia skutkového stavu vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine a treste o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, nie iba o pravdepodobnosť. Tam, kde sa nedá bezpečne zistiť, ktorý variant skutkového riešenie zodpovedá skutočnosti, volí súd ten, ktorý je pre obvineného priaznivejší.

Odvolačný súd nemal pochybnosti na základe vykonaného dokazovania, že podstatné časti skutkov uvedených v skutkových vetách sa stali tak, ako ich prokurátor opísal v obžalobe, teda že Ing. Z. požiadal Ing. PhDr. Y. o odmenu pre vybraných zamestnancov finančnej správy, na základe čoho priniesol Ing. PhDr. Y. Ing. Z. peniaze a ten ich mal následne (s výnimkou Ing. B.) odovzdať jednotlivým zamestnancom. Na tomto mieste však treba dodať, že v konaní sa nepodarilo preukázať, že Ing. Z. odovzdal peniaze poskytnuté Ing. PhDr. Y. aj obom obžalovaným, nebol v konaní produkovaný žiadny dôkaz, s výnimkou výpovede svedka Ing. Z., ktorá je spochybnená množstvom rozporov, ktoré obsahuje oproti výpovedi svedka PhDr. Y. a tvrdeniami obžalovaných, ktorý by preukazoval, že obžalované v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu priamo pre seba prijali úplatok.

K oslobodeniu obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku dôjde vtedy, ak dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní sa síce preukáže, že skutok uvedený v obžalobnom návrhu sa stal a vykazuje znaky trestného činu, avšak vykonané dokazovanie neumožňuje nepochybný záver, že to bol práve obžalovaný, kto inkriminovaný skutok spáchal.

Na základe dokazovania vykonaného súdom I. stupňa dospel najvyšší súd k záveru, že vo veci existujú dve rovnocenné skutkové verzie. Na jednej strane verzia prokurátora, ktorý ju odôvodňuje výpoveďou spolupracujúceho svedka Ing. Z., ktorá má, ako už bolo vyššie uvedené, mnoho zásadných rozporov a v časti, v ktorej opisuje odovzdanie peňazí obžalovaným nebol produkovaný žiadny ďalší dôkaz, ktorý by jeho tvrdenia potvrdzoval, a na strane druhej verzia obžalovaných, ktoré od začiatku trestného konania spáchanie skutkov popierajú, pričom predostreli alternatívu skutkového deja a to že si peniaze, ktoré mali byť určené pre ne ponechal Ing. Z. tak, ako to urobil v prípade Ing. E.. Keďže v konaní nebola nad všetku pochybnosť preukázaná verzia prokurátora a teda, že obžalované sa dopustili skutkov im kladených za vinu, bolo potrebné vzhľadom na zásadu in dubio pro reo (v pochybnosti v prospech obvineného) obžalované spod obžaloby prokurátora oslobodiť.

Obžalované počas celého trestného stíhania trvali na svojej nevine, spáchanie skutkov popreli argumentujúc tým, že žiadne peniaze od Ing. Z. neprevzali, konania uvedeného v skutkovej vete obžaloby sa nedopustili.

Z vykonaného dokazovania tak vyplýva, že v konaní proti sebe stoja tvrdenia Ing. Z., ktoré sú plné rozporov a nepotvrdzuje ich žiadny iný dôkaz, a tvrdenia obžalovaných, ktoré spáchanie skutku popierajú. Druhý spolupracujúci svedok Ing. PhDr. Y. sa ku skutkom kladeným obžalovaným za vinu nevedel vyjadriť, rovnako tak ďalší v konaní vypočutí svedkovia sa k prijatiu úplatku obžalovanými od Ing. PhDr. Y. prostredníctvom Ing. Z. vyjadriť nevedeli. Zároveň bola v konaní produkovaná výpoveď svedka, ktorý žiadny úplatok od Ing. Z. neprevzal, pričom ani nemal vedomosť, že sa má o nejaký jednať. Uvedenou výpoveďou tak vzniká dôvodná pochybnosť o tom, či si nemohol Ing. Z. nechať peniaze určené pre obžalované pre seba a obžalovaným ich neodovzdať. Žiadna z výpovedí svedkov, ktoré boli v tomto konaní produkované (okrem výpovede spolupracujúceho svedka Ing. Z.), neusvedčuje obžalované z protiprávneho konania, ktoré im je kladené za vinu a zároveň okrem výpovede spolupracujúceho svedka Ing. Z., ktorá je z pohľadu odvolacieho súdu ničím nepodloženým tvrdením, nebol počas trestného konania vo veci zabezpečený dôkaz, ktorý by objektívne vyvrátil obhajobnú verziu obžalovaných, že im svedok Ing. Z. žiadne peniaze neodovzdal. Nie je preto vylúčené, že Ing. Z. finančné prostriedky od Ing. PhDr. Y. obžalovaným neodovzdal tak, ako to urobil v prípade Ing. E..

Z týchto dôvodov odvolací súd konštatuje, že tvrdenie súdu I. stupňa, že vykonaným dokazovaním bolo nad akúkoľvek rozumnú pochybnosť preukázané, že obžalované spáchali skutky kladené im za vinu, pričom to potvrdzuje výpoveď svedka Ing. Z., ktorý vypovedal po zákonom poučení, spontánne,

samostatne, vierohodne a na svojej výpovedi zotrval aj po vyjadrení obžalovaných, jeho výpoveď objektívizuje výpoveď Ing. PhDr. Y., ktorá s ňou v podstatných okolnostiach korešponduje, a dôkaznú situáciu dotvárajú výpovede svedkov Ing. A., Ing. E., Ing. B. a N., nezodpovedá výsledkom vykonaného dokazovania.

Ako už vyššie odvolací súd uviedol, a ako vyplýva i z judikatúry ústavného súdu, na usvedčenie obžalovaného zo spáchania skutku na základe výpovede spolupracujúceho svedka je nevyhnuté, aby takáto výpoveď bola nepriestrelná, nespochybniteľná, pričom musí byť podporená ďalšími dôkazmi, ktoré ju potvrdzujú a vylučujú akékoľvek pochybnosti o jej hodnovernosti (napr. nález ústavného súdu zo 17. septembra 2019, sp. zn. I. ÚS 384/2019). Podstatou je najmä kritické hodnotenie výpovedí spolupracujúcich svedkov a potreba ich podpory ďalšími dôkazmi na zabezpečenie spravodlivého procesu.

Výpoveď spolupracujúceho svedka Ing. Z. vo vzťahu ku skutkom v tomto konaní podľa názoru najvyššieho súdu nezodpovedá uvedeným kritériam, nemožno ju hodnotiť ako nepriestrelnú, nespochybniteľnú a jednoznačnú, nie je podporená ďalšími dôkazmi, ktoré ju potvrdzujú a vylučujú akékoľvek pochybnosti o jej hodnovernosti.

Vykonané dokazovanie tak neumožňuje nepochybný záver, že obžalované spáchali skutky, pre ktoré bola na ne podaná obžaloba. Tvrdenia vyplývajúce z výpovede spolupracujúceho svedka Ing. Z. nevylučujú reálnu možnosť, že obžalované neprijali v súvislosti s verejným obstarávaním všeobecného záujmu pre seba úplatok. Ako už bolo vyššie konštatované, ak na základe vykonaného dokazovania v trestnej veci existuje viacero skutkových verzií, ktoré sú z hľadiska pravdepodobnosti rovnocenné, súd je povinný prihliadnuť na takú skutkovú verziu, ktorá je pre obžalovaného najpriaznivejšia. To znamená, že v takom prípade je nevyhnutné rozhodnúť v prospech obžalovaného, a v súlade s ustanovením § 285 písm. c) Trestného poriadku ho oslobodiť spod obžaloby. Nedodržanie tejto zásady predstavuje porušenie princípu *in dubio pro reo*, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou prezumpcie neviny zakotvenej v čl. 50 ods. 2 ústavy a v čl. 6 ods. 2 Európskeho dohovoru o ľudských právach. Prezumpcia neviny vyžaduje, aby dôkazné bremeno niesol štát, pričom súd má povinnosť zabezpečiť riadne objasnenie veci a vyhodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý vylučuje dôvodné pochybnosti o vine obžalovaného. Výrok o vine musí byť založený na jednoznačných skutkových zisteniach, ktoré nevzbudzujú pochybnosti a ktoré preukazujú, že obžalovaný sa dopustil skutku uvedeného vo výrokovej časti rozsudku, pričom tento skutok musí vykazovať znaky konkrétneho trestného činu. Dôvodnú pochybnosť možno definovať ako takú pochybnosť, ktorá by v dôsledku dôkladného a nestranného hodnotenia všetkých vo veci vykonaných dôkazov spôsobila, že súd alebo OČTK nemôžu dospieť k pevnému presvedčeniu o vine obžalovaného. Ide o pochybnosť, ktorá by u racionálne uvažujúcej osoby vyvolala vážne pochybnosti. Požiadavku istoty skutkových zistení nemožno zamieňať s usvedčením obžalovaného iba na základe pravdepodobnosti jeho viny.

Na základe vykonaného dokazovania bolo možné dospieť k niekoľkým, čo do pravdepodobnosti rovnocenným skutkovým verziám, a preto bolo povinnosťou súdu prikloniť sa k tej z nich, ktorá je pre obžalované najpriaznivejšia.

Vzhľadom na pochybnosti, ktoré sa nepodarilo odstrániť vykonaným dokazovaním, odvolací súd v súlade so zásadou *in dubio pro reo* rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

Pokiaľ odvolací súd na verejnom zasadnutí o odvolaniach obžalovaných odmietol ich návrhy na doplnenie dokazovania oboznámením nimi označených listín (poznámky svedka Ing. Y., protokol o prevzatí vecí z bývalej kancelárie obžalovanej JUDr. D. M., MBA, materiál uvedený v týždenníku PLUS 7 DNÍ, informácie týkajúce sa rozhodnutia o finančných prostriedkoch, ktoré vydal svedok Ing. Z. OČTK, či peňažný trest, ktorý mu bol uložený vykonal a akým spôsobom, trestný rozkaz súdu I. stupňa v trestnej veci vedenej proti Ing. Z.) tieto posudzoval ako súčasť odvolacej argumentácie obžalovaných, avšak dospel k záveru, že nie je nevyhnutné vykonať tieto listiny ako dôkaz, pretože nie sú spôsobilé zvrátiť už vyššie konštatované závery odvolacieho súdu, na podklade dôkazov už vykonaných, hoci je

nepochybné, že predložené listiny len podporujú už vyššie uvedenú argumentáciu. Čo sa týka ich návrhov na vypočutie konkrétnych svedkov a oboznámenie zápisníc o výsluchoch a zápisníc z hlavných pojednávaní, najvyšší súd odmietol ich vykonanie, pretože sa týkajú iných trestných konaní a nie sú procesne spôsobilé byť dôkazmi v tomto konaní.

Z už vyššie uvedenej argumentácie odvolacieho súdu je pritom tiež zrejmé, akým spôsobom sa vysporiadal s jednotlivými odvolacími námietkami obžalovaných, keď tieto v podstatnej časti, a to aj z pohľadu argumentácie, hodnotil ako dôvodné.

Ohľadom benefitov poskytnutých svedkom Ing. Z. a Ing. PhDr. Y. odkazuje najvyšší súd na judikát R 47/2024 veta prvá: „V konaní podľa § 567t ods. 1 Trestného poriadku súd nevyhodnocuje okolnosti, za ktorých došlo k poskytnutiu benefitov spolupracujúcej osobe, ani ich zákonnosť či primeranosť, ale posudzuje výlučne to, či prokurátor v určenej lehote doplnil náležitosti obžaloby“.

V zmysle citovaného judikátu tak odvolací súd nemôže hodnotiť zákonnosť, primeranosť a okolnosti poskytnutia benefitov, ktoré mali byť spolupracujúcim svedkom Ing. Z. a Ing. PhDr. Y. poskytnuté, preto sa k nim v odôvodnení tohto rozsudku nevyjadroval.

Čo sa týka odvolania prokurátora, to vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu a okolnosť, že obe obžalované boli spod obžaloby oslobodené, bolo potrebné ako nedôvodné zamietnuť.

Toto rozhodnutie prijal senát jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.